

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 60

18. december 2017

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2017/C 437/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2017/C 437/02	Zadeva C-389/15: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 25. oktobra 2017 – Evropska Komisija/Svet Evropske unije (Ničnostna tožba — Sklep Sveta o odobritvi začetka pogajanj o revidiranem Lizbonskem sporazumu o označbah porekla in geografskih označbah — Člen 3(1) PDEU — Izključna pristojnost Unije — Skupna trgovinska politika — Člen 207(1) PDEU — Trgovinski vidiki intelektualne lastnine)	2
2017/C 437/03	Zadeva C-467/15 P: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 25. oktobra 2017 – Evropska komisija/Italijanska Republika (Pritožba — Državne pomoči — Pomoč, ki jo je Italijanska republika dodelila proizvajalcem mleka — Shema pomoči v zvezi z vračilom dajatve na mleko — Pogojna odločba — Odločba, ki jo sprejme Svet Evropske unije na podlagi člena 108(2), tretji pododstavek, PDEU — Uredba (ES) št. 659/1999 — Člen 1(b) in (c) — Obstoječa pomoč — Nova pomoč — Pojmi — Sprememba obstoječe pomoči s kršitvijo pogoja, ki zagotavlja združljivost pomoči z notranjim trgov)	3
2017/C 437/04	Združeni zadevi C-593/15 P in C-594/15 P: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 25. oktobra 2017 – Slovaška republika/Evropska komisija (Pritožba — Lastna sredstva Evropske unije — Sklep 2007/436/ES — Finančna odgovornost držav članic — Izguba nekaterih uvoznih dajatev — Obveznost plačila zneska, ki ustreza izgubi, Evropski komisiji — Ničnostna tožba — Dopustnost — Dopis Evropske komisije — Pojem „izpodbojni akt“)	3

2017/C 437/05	Zadeva C-599/15 P: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 25. oktobra 2017 – Romunija/Evropska komisija („Pritožba — Lastna sredstva Evropske unije — Sklep 2007/436/ES — Finančna odgovornost držav članic — Izguba nekaterih uvoznih dajatev — Obveznost plačila zneska, ki ustreza izgubi, Evropski komisiji — Ničnostna tožba — Dopustnost — Dopis Evropske komisije — Pojem „izpodbojni akt“)	4
2017/C 437/06	Zadeva C-650/15 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 25. oktobra 2017 – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Evropska komisija za kemikalije (ECHA), Kraljevina Nizozemska, Evropska komisija (Pritožba — Uredba (ES) št. 1907/2006 (REACH) — Člen 57 — Snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost — Identifikacija — Člen 2(8)(b) — Izvzetje — Člen 3, točka 15 — Pojem „intermediat“ — Akrilamid)	5
2017/C 437/07	Zadeva C-687/15: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 25. oktobra 2017 – Evropska komisija/Svet Evropske unije (Ničnostna tožba — Sklepi Sveta Evropske unije o Svetovni konferenci o radio-komunikacijah leta 2015 Mednarodne telekomunikacijske zveze — Člen 218(9) PDEU — Odstopanje od določene pravne oblike — Nenavedba pravne podlage)	5
2017/C 437/08	Zadeva C-39/16: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgija) – Argenta Spaarbank NV/Belgische staat (Predhodno odločanje — Davek od dohodkov pravnih oseb — Direktiva 90/435/EGS — Člen 1(2) in člen 4(2) — Matične in odvisne družbe iz različnih držav članic — Skupni sistem obdavčitve — Odbitnost obdavčljivega dobička matične družbe — Nacionalna ureditev, katere cilj je odprava dvojnega obdavčenja dobičkov, ki jih razdelijo odvisne družbe — Neupoštevanje obstoja povezave med obrestmi na posojila in financiranjem kapitalske udeležbe, na podlagi katere je prišlo do izplačila dividend)	6
2017/C 437/09	Zadeva C-90/16: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo, Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Združeno kraljestvo) – The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs (Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Oprostitev storitev, ki so tesno povezane s športom — Pojem „šport“ — Dejavnost s fizično prvino — Bridge s podvojenimi kartami)	7
2017/C 437/10	Zadeva C-106/16: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 25. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Najwyższy – Poljska) – postopek, ki ga je sprožila družba POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., v likvidaciji (Predhodno odločanje — Svoboda ustanavljanja — Čezmejno preoblikovanje družbe — Prenos statutarnega sedeža brez prenosa dejanskega sedeža — Zavrnitev izbrisa iz poslovnega registra — Nacionalna ureditev, ki izbris iz poslovnega registra pogojuje s prenehanjem družbe po koncu postopka likvidacije — Področje uporabe svobode ustanavljanja — Omejitve svobode ustanavljanja — Varstvo interesov upnikov, manjšinskih družbenikov in delavcev — Preprečevanje zlorab)	7
2017/C 437/11	Zadeva C-195/16: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Amtsgericht Kehl – Nemčija) – kazenski postopek proti I (Predhodno odločanje — Prevoz — Vozniško dovoljenje — Direktiva 2006/126/ES — Člen 2(1) — Vzajemno priznavanje vozniških dovoljenj — Pojem „vozniško dovoljenje“ — Potrdilo o opravljenem vozniškem izpitu (CEPC), na podlagi katerega lahko njegov imetnik na ozemlju države članice, ki ga je izdala, vozi do izdaje dokončnega dovoljenja — Primer, v katerem imetnik CEPC vozi vozilo na ozemlju druge države članice — Obveznost priznavanja CEPC — Sankcije, naložene imetniku CEPC zaradi vožnje vozila zunaj ozemlja države članice, ki je izdala navedeno CEPC — Sorazmernost)	8
2017/C 437/12	Zadeva C-201/16: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 25. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Majid Shiri, znan tudi kot Madzhdi Shiri (Predhodno odločanje — Uredba (EU) št. 604/2013 — Določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države — Člen 27 — Pravno sredstvo — Obseg sodnega nadzora — Člen 29 — Rok za izvedbo predaje — Neizvedba predaje v predpisanem roku — Obveznosti odgovorne države članice — Prenos odgovornosti — Zahteva po odločitvi odgovorne države članice)	9

2017/C 437/13	Zadeva C-347/16: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad Sofia-grad – Bolgarija) – Balgarska energiyana borsa AD (BEB)/Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR) (Predhodno odločanje — Člena 101 in 102 PDEU — Direktiva 2009/72/ES — Členi 9, 10, 13 in 14 — Uredba (ES) št. 714/2009 — Člen 3 — Uredba (EU) št. 1227/2011 — Člen 2, točka 3 — Uredba (EU) 2015/1222 — Člen 1(3) — Certificiranje in imenovanje neodvisnega operaterja prenosnega sistema — Omejitev števila imetnikov licenc za prenos električne energije na nacionalnem ozemlju)	10
2017/C 437/14	Zadeva C-407/16: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa – Latvija) – „Aqua Pro“ SIA/ Valsts ieņēmumu dienests (Predhodno odločanje — Carinska unija — Carinski zakonik Skupnosti — Člen 220(1) in (2)(b) — Naknadna izterjava uvoznih ali izvoznih dajatev — Pojem „vknjižba uvoznih dajatev“ — Odločba pristojnega carinskega organa — Rok za vložitev zahtevka za povračilo ali odpust — Obveznost predložitve zadeve Evropski komisiji — Dokazi v primeru pravnega sredstva zoper odločbo pristojnega organa države članice uvoza)	11
2017/C 437/15	Združene zadeve od C-454/16 P do C-456/16 P in C-458/16 P: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 26. oktobra 2017 – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P)/Evropska komisija (Pritožba — Uredba (ES) št.°1/2003 — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg jekla za prednapenjanje — Kršitev člena 101 PDEU — Globe — Smernice o načinu določanja glob iz leta 2006 — Točka 35 — Zmožnost prispevanja — Nov predlog za zmanjšanje zneska globe zaradi nezmožnosti prispevanja — Dopis o zavrnitvi — Pritožba zoper ta dopis — Dopustnost)	13
2017/C 437/16	Združene zadeve C-457/16 P in od C-459/16 P do C-461/16 P: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 26. oktobra 2017 – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P)/Evropska komisija (Pritožba — Uredba (ES) št.°1/2003 — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg jekla za prednapenjanje — Kršitev člena 101 PDEU — Odgovornost matičnih družb za kršitveno ravnanje njihovih hčerinskih družb — Pojem „podjetje“ — Indic o obstoju gospodarske enote — Domneva dejanskega izvajanja odločilnega vpliva — Nasledstvo podjetij — Znesek globe — Davčna sposobnost — Pogoji — Spoštovanje pravic obrambe)	13
2017/C 437/17	Zadeva C-534/16: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovaška) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s. r. o. (Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Vpis v register zavezancev za DDV — Nacionalna zakonodaja, s katero se zahteva predložitev zavarovanja — Boj proti utaji — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Svoboda gospodarske pobude — Načelo prepovedi diskriminacije — Načelo ne bis in idem — Načelo prepovedi retroaktivnosti)	14
2017/C 437/18	Zadeva C-505/17 P: Pritožba, ki jo je Groupe Léa Nature vložila 18. avgusta 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 8. junija 2017 v zadevi T-341/13 RENV, Groupe Léa Nature/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino	15
2017/C 437/19	Zadeva C-548/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhofs (Nemčija) 21. septembra 2017 – Finanzamt Goslar/baumgarten sports & more GmbH	16
2017/C 437/20	Zadeva C-552/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 21. septembra 2017 – Alpenchalets Resorts GmbH/Finanzamt München Abteilung Körperschaften	16
2017/C 437/21	Zadeva C-558/17 P: Pritožba, ki jo je OZ vložil 22. septembra 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 13. julija 2017 v zadevi T-607/16, OZ/Evropska investicijska banka	17
2017/C 437/22	Zadeva C-562/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 25. septembra 2017 – Nestrade S.A./Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) in Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	19
2017/C 437/23	Zadeva C-575/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 28. septembra 2017 – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics	19

2017/C 437/24	Zadeva C-590/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 12. oktobra 2017 – Henri Pouvin, Marie Dijoux, poročena Pouvin/Electricité de France (EDF)	20
2017/C 437/25	Zadeva C-595/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 16. oktobra 2017 – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL/MJA, likvidacijska upraviteljica družbe eBizcuss.com (eBizcuss)	21
2017/C 437/26	Zadeva C-596/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 16. oktobra 2017 – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé	22
2017/C 437/27	Zadeva C-600/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Giudice di pace di Roma (Italija) 16. oktobra 2017 – Pina Cipollone/Ministero della Giustizia	22
2017/C 437/28	Zadeva C-602/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Liège (Belgija) 19. oktobra 2017 – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune/État belge	23
2017/C 437/29	Zadeva C-603/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom (Združeno kraljestvo) 20. oktobra 2017 – Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited in drugi	24

Splošno sodišče

2017/C 437/30	Zadeva T-627/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. novembra 2017 – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije BIANCALUNA — Prejšnja nacionalna figurativna znamka bianca — Ekonomičnost postopka — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Enakost proizvodov — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 881)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) . . .	26
2017/C 437/31	Zadeva T-628/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. novembra 2017 – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije Biancaluna – Zavrnitev — Prejšnja nacionalna figurativna znamka bianca — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Enakost proizvodov — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	26
2017/C 437/32	Zadeva T-42/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2017 – De Nicola/Svet in Sodišče Evropske unije (Nepogodbena odgovornost — Javni uslužbenci — Zaposleni pri EIB — Direktive o laserski terapiji — Člen 47 Listine o temeljnih pravicah — Razumni rok — Nespoštovanje pravil poštenega sojenja — Premoženjska škoda — Nepremoženjska škoda — Predlogi, ki jih je tožeča stranka navedla v okviru zadeve pred Sodiščem za uslužbence — Delni odstop zadeve Splošnemu sodišču)	27
2017/C 437/33	Zadeva T-99/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2017 – De Nicola/Sodišče Evropske unije (Nepogodbena odgovornost — Javni uslužbenci — Zaposleni pri EIB — Psihično nasilje — Nespoštovanje pravil poštenega sojenja — Člen 47 Listine o temeljnih pravicah — Razumni rok — Odškodninski zahtevki v okviru tožbe pred Sodiščem za uslužbence — Delni odstop zadeve Splošnemu sodišču)	28

2017/C 437/34	Zadeva T-144/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. novembra 2017 – Mundipharma/EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije MULTIPHARMA — Prejšnja znamka Evropske unije MUNDIPHARMA — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	29
2017/C 437/35	Zadeva T-754/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2017 – Oakley/EUIPO – Xuebo Ye (Upodobitev prekinjene elipse) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Zahteva za registracijo figurativne znamke Evropske unije, ki upodablja obris v obliki prekinjene elipse — Prejšnja figurativna znamka Evropske unije, ki upodablja elipso — Relativni razlogi za zavrnitev — Člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (EU) 2017/1001))	29
2017/C 437/36	Zadeva T-776/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2017 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell.) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije iCell. — Prejšnja besedna znamka Evropske unije Isocell, prejšnja mednarodna besedna znamka Isocell ter prejšnji mednarodna in nacionalna besedna znamka ISOCELL — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	30
2017/C 437/37	Zadeva T-777/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2017 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Prejšnja besedna znamka Evropske unije Isocell, prejšnja mednarodna besedna znamka Isocell ter prejšnji mednarodna in nacionalna besedna znamka ISOCELL — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	31
2017/C 437/38	Zadeva T-80/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2017 – Steiniger/EUIPO – ista Deutschland (IST) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije IST — Prejšnja figurativna znamka Evropske unije ISTA — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Upoštevna javnost — Podobnost proizvodov in storitev — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	31
2017/C 437/39	Zadeva T-623/17: Tožba, vložena 11. septembra 2017 – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija/SRB	32
2017/C 437/40	Zadeva T-657/17: Tožba, vložena 27. septembra 2017 – Anabi Blanga/EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)	33
2017/C 437/41	Zadeva T-667/17: Tožba, vložena 21. septembra 2017 – Alkarim for Trade and Industry/Svet	33
2017/C 437/42	Zadeva T-698/17: Tožba, vložena 11. oktobra 2017 – Man Truck & Bus/EUIPO – Halla Holdings (MANDO)	35
2017/C 437/43	Zadeva T-703/17: Tožba, vložena 12. oktobra 2017 – Ciper/EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)	35
2017/C 437/44	Zadeva T-708/17: Tožba, vložena 12. oktobra 2017 – OBS Újpest/Komisija	36
2017/C 437/45	Zadeva T-709/17: Tožba, vložena 13. oktobra 2017 – M Sansz/Komisija	37
2017/C 437/46	Zadeva T-710/17: Tožba, vložena 13. oktobra 2017 – Lux-Rehab Non-Profit/Komisija	38

2017/C 437/47	Zadeva T-712/17: Tožba, vložena 9. oktobra 2017 – Ntolas/EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)	40
2017/C 437/48	Zadeva T-713/17: Tožba, vložena 14. oktobra 2017 – Motex/Komisija	40
2017/C 437/49	Zadeva T-714/17: Tožba, vložena 10. oktobra 2017 – Aeris Invest/SRB	42
2017/C 437/50	Zadeva T-97/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 25. oktobra 2017 – Franmax/EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)	42

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2017/C 437/01)***Zadnja objava**

UL C 424, 11.12.2017

Prejšnje objave

UL C 412, 4.12.2017

UL C 402, 27.11.2017

UL C 392, 20.11.2017

UL C 382, 13.11.2017

UL C 374, 6.11.2017

UL C 369, 30.10.2017

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 25. oktobra 2017 – Evropska Komisija/Svet Evropske unije**(Zadeva C-389/15) ⁽¹⁾****(Ničnostna tožba — Sklep Sveta o odobritvi začetka pogajanj o revidiranem Lizbonskem sporazumu o označbah porekla in geografskih označbah — Člen 3(1) PDEU — Izključna pristojnost Unije — Skupna trgovinska politika — Člen 207(1) PDEU — Trgovinski vidiki intelektualne lastnine)**

(2017/C 437/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska Komisija (zastopniki: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, A. Lewis in M. Kocjan, agenti)

Intervenient v podporo tožečih stranke: Evropski parlament (zastopniki: J. Etienne, A. Neergaard in R. Passos, agenti)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Balta in F. Florindo Gijón, agenta)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Češka republika (zastopniki: M. Hedvábná in K. Najmanová, M. Smolek in J. Vlácil, agenti), Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in J. Techert, agenta), Helenska republika (zastopnik: M. Tassopoulou, agent), Kraljevina Španija (zastopnik: M. A. Sampol Pucurull, agent), Francoska republika (zastopniki: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, B. Fodda in D. Segoin, agenti), Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agent, skupaj s S. Fiorentino, avvocato dello Stato), Madžarska (zastopniki: M. Bóra, M. Z. Fehér in G. Koós, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastopniki: M. Bulterman, M. Gijzen in B. Koopman, agenti), Republika Avstrija (zastopnik: C. Pesendorfer, agent), Portugalska republika (zastopniki: M. Figueiredo, L. Inez Fernandes in M. L. Duarte, agenti), Slovaška republika (zastopnik: M. Kianička, agent), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnika: C. Brodie in D. Robertson, agenta)

Izrek

1. Sklep Sveta 8512/15 z dne 7. maja 2015 o odobritvi začetka pogajanj o revidiranem Lizbonskem sporazumu o označbah porekla in geografskih označbah, kar zadeva vprašanja, ki spadajo v pristojnost Evropske unije, se razglasi za ničen.
2. Učinki Sklepa 8512/15 se ohranijo do začetka veljavnosti – v razumnem roku, ki ne sme biti več kot šest mesecev od datuma razglasitve te sodbe – sklepa Sveta Evropske unije na podlagi členov 207 in 218 PDEU.
3. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.

4. Češka republika, Zvezna republika Nemčija, Helenska republika, Kraljevina Španija, Francoska republika, Italijanska republika, Madžarska, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Portugalska republika, Slovaška republika, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska in Evropski parlament nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 311, 21.9.2015.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 25. oktobra 2017 – Evropska komisija/Italijanska Republika

(Zadeva C-467/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državne pomoči — Pomoč, ki jo je Italijanska republika dodelila proizvajalcem mleka — Shema pomoči v zvezi z vračilom dajatve na mleko — Pogojna odločba — Odločba, ki jo sprejme Svet Evropske unije na podlagi člena 108(2), tretji pododstavek, PDEU — Uredba (ES) št. 659/1999 — Člen 1 (b) in (c) — Obstoječa pomoč — Nova pomoč — Pojmi — Sprememba obstoječe pomoči s kršitvijo pogoja, ki zagotavlja združljivost pomoči z notranjim trgom)

(2017/C 437/03)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Evropska komisija (zastopnika: V. Di Bucci in P. Němečková, agenta)

Druga stranka v postopku: Italijanska Republika (zastopniki: G. Palmieri, agentka, skupaj s S. Fiorentinom in P. Grassom, agentoma)

Izrek

1. Točke 1, 2 in 4 izreka sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 24. junija 2015, Italija/Komisija (T-527/13, EU:T:2015:429), se razveljavijo.
2. Tožba, ki jo je Italijanska republika vložila pri Splošnem sodišču Evropske unije v zadevi T-527/13, se zavrne.
3. Italijanska republika poleg svojih stroškov nosi stroške Evropske komisije v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.

⁽¹⁾ UL C 406, 7.12.2015.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 25. oktobra 2017 – Slovaška republika/Evropska komisija

(Združeni zadevi C-593/15 P in C-594/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Lastna sredstva Evropske unije — Sklep 2007/436/ES — Finančna odgovornost držav članic — Izguba nekaterih uvoznih dajatev — Obveznost plačila zneska, ki ustreza izgubi, Evropski komisiji — Ničnostna tožba — Dopustnost — Dopis Evropske komisije — Pojem „izpodbojni akt“)

(2017/C 437/04)

Jezik postopka: slovaščina

Stranke

Pritožnica: Slovaška republika (zastopnica: B. Ricziová, agentka)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: A. Caeiros, A. Tokár, G.-D. Balan in Z. Malušková, agenti)

Intervenientke v podporo pritožnice: Češka republika (zastopniki: M. Smolek, J. Vlácil in T. Müller, agenti), Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in K. Stranz, agenta), Romunija (zastopniki: R.-H. Radu, M. Chicu in A. Wellman, agenti)

Izrek

1. Pritožbi se zavrneta.
2. Slovaška republika nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.
3. Češka republika, Zvezna republika Nemčija in Romunija nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 27, 25.1.2016.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 25. oktobra 2017 – Romunija/Evropska komisija

(Zadeva C-599/15 P) ⁽¹⁾

(„Pritožba — Lastna sredstva Evropske unije — Sklep 2007/436/ES — Finančna odgovornost držav članic — Izguba nekaterih uvoznih dajatev — Obveznost plačila zneska, ki ustreza izgubi, Evropski komisiji — Ničnostna tožba — Dopustnost — Dopis Evropske komisije — Pojem „izpodbojni akt“)

(2017/C 437/05)

Jezik postopka: romunščina

Stranke

Pritožnica: Romunija (zastopniki: R. H. Radu, M. Chicu in A. Wellman, agenti)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: G.-D. Balan, A. Caeiros, A. Tokár in Z. Malušková, agenti)

Intervenientke v podporo tožeče stranke: Češka republika (zastopniki: M. Smolek, J. Vlácil in T. Müller, agenti), Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in K. Stranz, agents), Slovaška republika (zastopnica: B. Ricziová, agentka)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Romunija nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.
3. Češka republika, Zvezna republika Nemčija in Slovaška republika nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 38, 1.2.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 25. oktobra 2017 – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Evropska komisija za kemikalije (ECHA), Kraljevina Nizozemska, Evropska komisija

(Zadeva C-650/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Uredba (ES) št. 1907/2006 (REACH) — Člen 57 — Snovi, ki vzbujaajo veliko zaskrbljenost — Identifikacija — Člen 2(8)(b) — Izvzetje — Člen 3, točka 15 — Pojem „intermediat“ — Akrilamid)

(2017/C 437/06)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnika: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (zastopniki: E. Mullier in R. Cana, odvetnika, D. Abrahams, Barrister)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija za kemikalije (ECHA) (zastopniki: M. Heikkilä in M. W. Broere, agenta, skupaj z J. Stuyckom in S. Raesom, odvetnikoma), Kraljevina Nizozemska (zastopnika: M. Bulterman in B. Koopman, agenta), Evropska komisija (zastopniki: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici in D. Kukovec, agenti)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Združenje Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) in družba SNF SAS nosita svoje stroške in plačata stroške, ki jih je priglasila Evropska agencija za kemikalije (ECHA).
3. Kraljevina Nizozemska in Evropska komisija nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 48, 8.2.2016.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 25. oktobra 2017 – Evropska komisija/Svet Evropske unije

(Zadeva C-687/15) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Sklepi Sveta Evropske unije o Svetovni konferenci o radiokomunikacijah leta 2015 Mednarodne telekomunikacijske zveze — Člen 218(9) PDEU — Odstopanje od določene pravne oblike — Nenavedba pravne podlage)

(2017/C 437/07)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Nicolae in F. Erlbacher, agenta)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: I. Šulce, J.-P. Hix in O. Segnana, agenti)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Češka republika (zastopniki: M. Smolek, J. Vlácil in M. Hedvábná, agenti), Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in K. Stranz, agenta), Francoska republika (zastopniki: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda in D. Colas, agenti), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: C. Brodie, M. Holt in D. Robertson, agenti, skupaj z J. Holmesom, barrister)

Izrek

1. Sklepi Sveta Evropske unije o Svetovni konferenci o radiokomunikacijah leta 2015 (WRC-15) Mednarodne telekomunikacijske zveze, sprejeti 26. oktobra 2015 na 3419. seji Sveta v Luxembourg, se razglasijo za nične.
2. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.
3. Češka republika, Zvezna republika Nemčija, Francoska republika ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko nosijo svoje stroške.

(¹) UL C 68, 22.2.2016.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgija) – Argenta Spaarbank NV/Belgische staat**

(Zadeva C-39/16) (¹)

*(Predhodno odločanje — Davek od dohodkov pravnih oseb — Direktiva 90/435/EGS — Člen 1(2) in člen 4
(2) — Matične in odvisne družbe iz različnih držav članic — Skupni sistem obdavčitve — Odbitnost
obdavčljivega dobička matične družbe — Nacionalna ureditev, katere cilj je odprava dvojnega obdavčenja
dobičkov, ki jih razdelijo odvisne družbe — Neupoštevanje obstoja povezave med obrestmi na posojila in
financiranjem kapitalske udeležbe, na podlagi katere je prišlo do izplačila dividend)*

(2017/C 437/08)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Argenta Spaarbank NV

Tožena stranka: Belgische staat

Izrek

1. Člen 4(2) Direktive Sveta 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, kot je člen 198, točka 10, zakonika o davkih na dohodke iz leta 1992, ki je bil konsolidiran s kraljevim odlokom z dne 10. aprila 1992 in potrjen z zakonom z dne 12. junija 1992, v skladu s katero se obresti, ki jih matična družba plača iz naslova posojila, ne smejo odbiti od obdavčljivega dobička te matične družbe do določenega zneska, ki ustreza znesku dividend, za katere že velja davčna olajšava in ki se prejmejo na podlagi deležev v kapitalu odvisnih družb, ki jih ima navedena matična družba v obdobju, krajšem od enega leta, tudi če se te obresti ne nanašajo na financiranje teh deležev.

2. Člen 1(2) Direktive 90/435 je treba razlagati tako, da državam članicam ne dovoljuje uporabe nacionalne določbe, kot je člen 198, točka 10, zakonika o davkih na dohodke iz leta 1992, konsolidiranega s kraljevim odlokom z dne 10. aprila 1992 in potrjenega z zakonom z dne 12. junija 1992, če to presega to, kar je nujno potrebno za preprečevanje goljufij in zlorab.

⁽¹⁾ UL C 136, 18.4.2016.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo, Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Združeno kraljestvo) – The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Zadeva C-90/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Oprostitev storitev, ki so tesno povezane s športom — Pojem „šport“ — Dejavnost s fizično prvino — Bridge s podvojenimi kartami)

(2017/C 437/09)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: The English Bridge Union Limited

Nasprotna stranka v postopku: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Izrek

Člen 132(1)(m) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da dejavnost, kot je bridge s podvojenimi kartami, pri kateri je fizična prvina zanemarljiva, ne spada pod pojem „šport“ v smislu te določbe.

⁽¹⁾ UL C 145, 25.4.2016.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 25. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Najwyższy – Poljska) – postopek, ki ga je sprožila družba POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., v likvidaciji

(Zadeva C-106/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Svoboda ustanavljanja — Čezmejno preoblikovanje družbe — Prenos statutarnega sedeža brez prenosa dejanskega sedeža — Zavrnitev izbrisa iz poslovnega registra — Nacionalna ureditev, ki izbris iz poslovnega registra pogojuje s prenehanjem družbe po koncu postopka likvidacije — Področje uporabe svobode ustanavljanja — Omejitve svobode ustanavljanja — Varstvo interesov upnikov, manjšinskih družbenikov in delavcev — Preprečevanje zlorab)

(2017/C 437/10)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Najwyższy

Stranka v postopku v glavni stvari

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., v likvidaciji

Izrek

1. Člena 49 in 54 PDEU je treba razlagati tako, da se svoboda ustanavljanja uporablja za prenos statutarnega sedeža družbe, ki je bila ustanovljena na podlagi prava ene države članice, na ozemlje druge države članice z namenom preoblikovanja te družbe v skladu s pogoji, ki jih določa zakonodaja druge države članice, v družbo po pravu te druge države članice, pri katerem ne pride do prenosa dejanskega sedeža.
2. Člena 49 in 54 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, ki prenos statutarnega sedeža družbe, ki je bila ustanovljena na podlagi prava ene države članice, na ozemlje druge države članice z namenom preoblikovanja te družbe v družbo po pravu te druge države članice v skladu s pogoji, ki jih določa zakonodaja te druge države članice, pogojuje z likvidacijo prve družbe.

⁽¹⁾ UL C 211, 13.6.2016.

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Amtsgericht Kehl – Nemčija) – kazenski postopek proti I**

(Zadeva C-195/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Prevoz — Vozniško dovoljenje — Direktiva 2006/126/ES — Člen 2(1) — Vzemno priznavanje voznških dovoljenj — Pojem „voznško dovoljenje“ — Potrdilo o opravljenem voznškem izpitu (CEPC), na podlagi katerega lahko njegov imetnik na ozemlju države članice, ki ga je izdala, vozi do izdaje dokončnega dovoljenja — Primer, v katerem imetnik CEPC vozi vozilo na ozemlju druge države članice — Obveznost priznavanja CEPC — Sankcije, naložene imetniku CEPC zaradi vožnje vozila zunaj ozemlja države članice, ki je izdala navedeno CEPC — Sorazmernost)

(2017/C 437/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Kehl

Stranka v postopku v glavni stvari

I

Ob udeležbi: Staatsanwaltschaft Offenburg

Izrek

1. Člen 2(1) Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voznških dovoljenjih ter člene 18, 21, 45, 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo predpisom države članice, v skladu s katerimi tej državi članici ni treba priznati potrdila, izdanega v drugi državi članici, s katerim se potrjuje obstoj pravice njegovega imetnika do vožnje, če to potrdilo ne izpolnjuje zahtev glede vzorca voznškega dovoljenja iz te direktive, tudi če imetnik navedenega potrdila izpolnjuje pogoje, ki so s to direktivo določeni za izdajo voznškega dovoljenja.

2. Člen 2(1) Direktive 2006/126 ter člene 21, 45, 49 in 56 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da država članica naloži sankcijo osebi, ki kljub temu, da je izpolnila pogoje za izdajo vozniškega dovoljenja, določene s to direktivo, na njenem ozemlju vozi motorno vozilo brez vozniškega dovoljenja, ki bi ustrezalo zahtevam glede vzorca vozniškega dovoljenja iz navedene direktive, in ki lahko med čakanjem na to, da druga država članica izda tako vozniško dovoljenje, obstoj svoje pravice do vožnje, pridobljene v navedeni drugi državi članici, dokaže samo z začasnim potrdilom, ki ga je ta izdala, če ta sankcija ni nesorazmerna glede na težo zadevnih dejanj. Predložitveno sodišče mora tako v okviru presoje teže kršitve, ki jo je storila zadevna oseba, in strogosti sankcije, ki ji jo je treba naložiti, kot morebitno olajševalno okoliščino upoštevati, da je zadevna oseba v drugi državi članici pridobila pravico do vožnje, ki je izkazana z obstojem potrdila, ki ga je izdala navedena druga država članica in ki ga bo pred iztekom njegove veljavnosti na zahtevo zadevne osebe načeloma nadomestilo vozniško dovoljenje, ki ustreza zahtevam glede vzorca vozniškega dovoljenja iz Direktive 2006/126. Navedeno sodišče mora v okviru svoje analize tudi preučiti, kakšno nevarnost je zadevna oseba dejansko pomenila za prometno varnost na ozemlju države članice.

⁽¹⁾ UL C 260, 18.7.2016.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 25. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Majid Shiri, znan tudi kot Madzhdi Shiri**

(Zadeva C-201/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Uredba (EU) št. 604/2013 — Določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države — Člen 27 — Pravno sredstvo — Obseg sodnega nadzora — Člen 29 — Rok za izvedbo predaje — Neizvedba predaje v predpisanem roku — Obveznosti odgovorne države članice — Prenos odgovornosti — Zahteva po odločitvi odgovorne države članice)

(2017/C 437/12)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Majid Shiri, znan tudi kot Madzhdi Shiri

Ob udeležbi: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Izrek

1. Člen 29(2) Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva je treba razlagati tako, da če se predaja ne izvrši v šestmesečnem roku, opredeljenem v členu 29(1) in (2) te uredbe, se odgovornost v celoti prenese na državo članico, ki daje zahtevo, ne da bi morala odgovorna država članica odkloniti sprejem ali ponovni sprejem zadevne osebe.

2. Člen 27(1) Uredbe št. 604/2013 v povezavi z uvodno izjavo 19 te uredbe in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da mora imeti prosilec za mednarodno zaščito na voljo učinkovito in hitro pravno sredstvo, ki mu omogoča, da se sklicuje na iztek šestmesečnega roka, kot je opredeljen v členu 29(1) in (2) navedene uredbe, pri čemer do tega izteka pride po sprejetju odločbe o predaji. Pravica takega prosilca, določena z nacionalno ureditvijo, kot je ta v postopku v glavni stvari, da se v okviru pritožbe zoper odločbo o predaji, sprejeto glede njega, sklicuje na okoliščine, ki so nastale po sprejetju te odločbe, izpolnjuje to obveznost po določitvi učinkovitega in hitrega pravnega sredstva.

⁽¹⁾ UL C 260, 18.7.2016.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad Sofia-grad – Bolgarija) – Balgarska energiy na borsu AD (BEB)/Komisija za energiy no i vodno regulirane (KEVR)

(Zadeva C-347/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člena 101 in 102 PDEU — Direktiva 2009/72/ES — Členi 9, 10, 13 in 14 — Uredba (ES) št. 714/2009 — Člen 3 — Uredba (EU) št. 1227/2011 — Člen 2, točka 3 — Uredba (EU) 2015/1222 — Člen 1(3) — Certificiranje in imenovanje neodvisnega operaterja prenosnega sistema — Omejitev števila imetnikov licenc za prenos električne energije na nacionalnem ozemlju)

(2017/C 437/13)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Balgarska energiy na borsu AD (BEB)

Tožena stranka: Komisija za energiy no i vodno regulirane (KEVR)

Izrek

Člene 9, 10, 13 in 14 Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES, člen 3 Uredbe (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejno izmenjavo električne energije in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1228/2003, člen 2, točka 3, Uredbe (EU) št. 1227/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o celovitosti in preglednosti veleprodajnega energetskega trga v povezavi z njeno uvodno izjavo 3 in člen 1(3) Uredbe Komisije (EU) 2015/1222 z dne 24. julija 2015 o določitvi smernic za dodeljevanje zmogljivosti in upravljanje prezasedenosti je treba v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki omejuje število imetnikov licenc za prenos električne energije na danem ozemlju.

⁽¹⁾ UL C 326, 5.9.2016.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa – Latvija) – „Aqua Pro“ SIA/ Valsts ieņēmumu dienests

(Zadeva C-407/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Carinska unija — Carinski zakonik Skupnosti — Člen 220(1) in (2)(b) — Naknadna izterjava uvoznih ali izvoznih dajatev — Pojem „vknjižba uvoznih dajatev“ — Odločba pristojnega carinskega organa — Rok za vložitev zahtevka za povračilo ali odpust — Obveznost predložitve zadeve Evropski komisiji — Dokazi v primeru pravnega sredstva zoper odločbo pristojnega organa države članice uvoza)

(2017/C 437/14)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākā tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „Aqua Pro“ SIA

Tožena stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Izrek

1. Člena 217(1) in 220(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000, je treba razlagati tako, da se znesek dolgovanih dajatev, ki jih ugotovijo organi, v primeru naknadne izterjave šteje za vknjiženega, ko carinski organi ta znesek vnesejo v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov, ne glede na dejstvo, da je odločba organov glede vknjižbe ali določitve obveznosti plačila dajatev predmet pravnega sredstva v upravnem ali sodnem postopku.
2. Člen 220(2)(b) in člene 236, 239 ter 243 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, je treba razlagati tako, da se lahko uvoznik v okviru pravnega sredstva v upravnem ali sodnem postopku v smislu člena 243 te uredbe, kakor je bila spremenjena, zoper odločbo pristojne davčne uprave o naknadni vknjižbi zneska uvoznih dajatev in naložitvi njihovega plačila uvozniku sklicuje na legitimna pričakovanja na podlagi člena 220(2)(b) navedene uredbe, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, da bi nasprotoval tej vknjižbi, ne glede na vprašanje, ali je uvoznik vložil zahtevek za odpust ali povračilo teh dajatev v skladu s postopkom iz členov 236 in 239 te uredbe, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000.
3. Člen 869(b) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1335/2003 z dne 25. julija 2003, je treba razlagati tako, da ob neobstoju sklepa ali postopka Evropske komisije v smislu člena 871(2) te uredbe, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1335/2003, v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, carinski organi ne smejo sami odločiti, da ne bodo naknadno vknjižili nepobranih dajatev, če menijo, da so izpolnjeni pogoji za sklicevanje na legitimna pričakovanja na podlagi člena 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, in so ti organi zadevo dolžni predložiti Komisiji, če menijo, da je Komisija storila napako v smislu navedene določbe Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, če so okoliščine postopka v glavni stvari povezane z ugotovitvami preiskave Unije v smislu člena 871(1), druga alineja, Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1335/2003, ali če je znesek zadevnih dajatev v postopku v glavni stvari višji ali enak 500 000 EUR.

4. Člen 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, je treba razlagati tako, da informacije v poročilu Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) v zvezi z ravnanjem carinskih organov države izvoza in izvoznika štejejo med dokaze, ki jih je treba upoštevati za ugotovitev, ali so pogoji, pod katerimi se uvoznik lahko sklicuje na legitimna pričakovanja na podlagi te določbe, izpolnjeni. Če pa se tako poročilo glede informacij, ki jih vsebuje, izkaže za nezadostno, da bi se z njim pravno zadostno dokazalo, ali so ti pogoji dejansko izpolnjeni z vseh vidikov, kar mora preveriti nacionalno sodišče, so lahko carinski organi v ta namen zavezani predložiti dodatne dokaze, zlasti z izvedbo naknadnih preverjanj.
5. Člen 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, je treba razlagati tako, da mora predložitveno sodišče glede na vse konkretne elemente spora o glavni stvari in zlasti dokaze, ki sta jih v zvezi s tem predložili stranki v postopku v glavni stvari, presoditi, ali so pogoji, pod katerimi se lahko uvoznik na podlagi te določbe sklicuje na legitimna pričakovanja, izpolnjeni. Za to presojo informacije, pridobljene med naknadnim preverjanjem, nimajo prednosti pred informacijami iz poročila Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF).
6. Člen 875 Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1335/2003, je treba razlagati tako, da je država članica pod pogoji, ki jih določi Evropska komisija v skladu s tem členom, vezana na njene presoje v sklepu, sprejetem na podlagi člena 873 te uredbe, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1335/2003, v zvezi z drugo državo članico v primerih, ko gre za primerljive dejanske in pravne elemente, kar morajo preveriti njeni organi in njena sodišča ob upoštevanju zlasti informacij, ki se nanašajo na ravnanje izvoznika ali carinskih organov države izvoza, kakor izhajajo iz poročila Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF), na katerem temelji navedeni sklep.
7. Člen 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, in člen 875 Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1335/2003, je treba razlagati tako, da carinski organi lahko opravijo vsa naknadna preverjanja, za katera menijo, da so potrebna, in uporabijo vse informacije, pridobljene med temi preverjanji, tako za preizkus, ali so pogoji, pod katerimi se lahko uvoznik sklicuje na legitimna pričakovanja na podlagi člena 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, izpolnjeni, kot tudi za odločitev, ali ima primer, ki ga obravnavajo, primerljive – v smislu člena 875 Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1335/2003 – dejanske in pravne elemente kot primer, ki je predmet sklepa o nevknjižbi dajatev, ki ga je Evropska komisija sprejela v skladu s členom 873 Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1335/2003.
8. Člen 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, je treba razlagati tako, da dejstvo, da je uvoznik uvozil blago na podlagi distribucijske pogodbe, ne vpliva na njegovo možnost sklicevanja na legitimna pričakovanja in to pod enakimi pogoji kot uvoznik, ki je blago uvozil tako, da ga je kupil neposredno pri izvozniku, in sicer če so kumulativno izpolnjeni trije pogoji. Najprej mora biti to, da dajatve niso bile pobrane, posledica napake pristojnih organov samih, dalje, ta napaka mora biti taka, da od zavezanca za plačilo, ki ravna v dobri veri, ni razumno pričakovati, da jo bo odkril, in nazadnje, ta zavezanec je upošteval vse določbe, ki jih veljavni predpisi določajo za njegovo carinsko deklaracijo. V zvezi s tem se mora tak uvoznik zaščititi pred tveganjem naknadne izterjave, predvsem tako, da skuša od sopogodbenika navedene distribucijske pogodbe, ob ali po njeni sklenitvi, prejeti vse dokaze, ki potrjujejo pravilnost izdaje potrdila o poreklu „obrazec A“ za to blago. Taka legitimna pričakovanja v smislu navedene določbe zlasti niso podana, če ta uvoznik, kljub očitnim razlogom za dvom o pravilnosti potrdila o poreklu „obrazec A“, ni po svojih najboljših močeh pri navedenem sopogodbeniku preveril okoliščin, v katerih je bilo to potrdilo izdano, da bi ugotovil, ali so ti dvomi utemeljeni.

(¹) UL C 343, 19.9.2016.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 26. oktobra 2017 – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P)/Evropska komisija

(Združene zadeve od C-454/16 P do C-456/16 P in C-458/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Uredba (ES) št.°1/2003 — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg jekla za prednapenjanje — Kršitev člena 101 PDEU — Globe — Smernice o načinu določanja glob iz leta 2006 — Točka 35 — Zmožnost prispevanja — Nov predlog za zmanjšanje zneska globe zaradi nezmožnosti prispevanja — Dopis o zavrnitvi — Pritožba zoper ta dopis — Dopustnost)

(2017/C 437/15)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnice: Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) (zastopniki: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco in V. Romero Algarra, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: F. Castillo de la Torre in C. Urraca Caviedes, agenta)

Izrek

1. Pritožbe se zavrnejo.
2. Družbam Global Steel Wire SA, Moreda-Riviere Trefilerías SA, Trefilerías Quijano SA in Trenzas y Cables de Acero PSC SL se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 392, 24.10.2016.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 26. oktobra 2017 – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P)/Evropska komisija

(Združene zadeve C-457/16 P in od C-459/16 P do C-461/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Uredba (ES) št.°1/2003 — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg jekla za prednapenjanje — Kršitev člena 101 PDEU — Odgovornost matičnih družb za kršitveno ravnanje njihovih hčerinskih družb — Pojem „podjetje“ — Indic o obstoju gospodarske enote — Domneva dejanskega izvajanja odločilnega vpliva — Nasledstvo podjetij — Znesek globe — Davčna sposobnost — Pogoji — Spoštovanje pravic obrambe)

(2017/C 437/16)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnice: Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) (zastopniki: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco in V. Romero Algarra, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: F. Castillo de la Torre in C. Urraca Caviedes, agenta, skupaj z L. Ortiz Blanco in A. Lamadrid de Pablo, odvetnikoma)

Izrek

1. Pritožbe se zavrnejo.
2. Družbam Global Steel Wire SA, Trenzas y Cables de Acero PSC SL, Trefilerías Quijano SA in Moreda-Riviere Trefilerías SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 392, 24.10.2016.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 26. oktobra 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovaška) – Finančné riaditeľ'stvo Slovenskej republiky/BB construct s. r. o.

(Zadeva C-534/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Vpis v register zavezancev za DDV — Nacionalna zakonodaja, s katero se zahteva predložitev zavarovanja — Boj proti utaji — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Svoboda gospodarske pobude — Načelo prepovedi diskriminacije — Načelo ne bis in idem — Načelo prepovedi retroaktivnosti)

(2017/C 437/17)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Finančné riaditeľ'stvo Slovenskej republiky

Tožena stranka: BB construct s. r. o.

Izrek

1. Člen 273 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in člen 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da davčna uprava ob registraciji davčnega zavezanca – katerega poslovodja je bil prej poslovodja ali družbenik v drugi pravni osebi, ki ni spoštovala svojih davčnih obveznosti – za namene davka na dodano vrednost od tega davčnega zavezanca zahteva predložitev zavarovanja v višini do 500 000 EUR, če zavarovanje, ki se zahteva od navedenega davčnega zavezanca, ne presega tistega, kar je nujno za uresničitev ciljev iz tega člena 273, kar mora preveriti predložitevno sodišče.
2. Načelo enakega obravnavanja je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da davčna uprava od novega davčnega zavezanca ob njegovi registraciji za namene davka na dodano vrednost zahteva, da zaradi njegovih povezav z drugo pravno osebo, ki ima davčne dolgove, predloži tako zavarovanje.

⁽¹⁾ UL C 22, 23.1.2017.

Pritožba, ki jo je Groupe Léa Nature vložila 18. avgusta 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 8. junija 2017 v zadevi T-341/13 RENV, Groupe Léa Nature/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-505/17 P)

(2017/C 437/18)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Groupe Léa Nature (zastopnik: E. Baud, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, Debonair Trading Internacional Lda

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 8. junija 2017;
- vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, in
- družbi Debonair naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga.

Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe o blagovni znamki EU zaradi kršitve ustaljene sodne prakse v zvezi s presojo verjetnosti zmede med znamkami.

V podporo temu pritožbenemu razlogu pritožnica navaja, da Splošno sodišče ni:

- uporabilo upoštevni meril za določitev upoštevne javnosti;
- pravilno ocenilo podobnosti med znaki;
- pravilno uporabilo meril za presojo pridobitve razlikovalnega učinka z uporabo in
- pravilno opravilo analize celovite presoje verjetnosti zmede.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 8(5) Uredbe o blagovni znamki EU, na podlagi kršitve ustaljene sodne prakse v zvezi z uporabo, ki škodi ugledu prejšnje znamke.

Pritožnica v utemeljitev tega pritožbenega razloga trdi, da Splošno sodišče ni:

- uporabilo vseh meril za dokazovanje ugleda prejšnje znamke;
- pravilno presodilo podobnosti znakov;
- opravilo pravilne analize obstoja povezave, ki se v upoštevni javnosti lahko vzpostavi med znamkami, in
- pravilno ocenilo škode, ki jo lahko uporaba znamke povzroči ugledu prejšnje znamke.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhofs (Nemčija) 21. septembra 2017 – Finanzamt Goslar/baumgarten sports & more GmbH

(Zadeva C-548/17)

(2017/C 437/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica revizije: Finanzamt Goslar

Nasprotna stranka v revizijskem postopku: baumgarten sports & more GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 63 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost⁽¹⁾ ob upoštevanju naloge davčnega zavezanca kot pobiralca davka za državo razlagati tako, da mora biti plačilo, ki se bo prejelo za opravljeno storitev
 - a) že zapadlo ali
 - b) vsaj brezpogojno?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali je davčni zavezanec dolžan davek za opravljeno storitev plačati več kot dve leti vnaprej, če lahko plačilo za svojo storitev (delno) prejme šele več kot dve leti po nastanku obdavčljivega dogodka?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen: ali lahko države članice ob upoštevanju pooblastila na podlagi člena 90(2) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost zahtevajo popravek v skladu s členom 90(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost že za davčno obdobje nastanka obveznosti plačila davka, če lahko davčni zavezanec plačilo za opravljeno storitev zaradi nezapadlosti prejme šele dve leti po nastopu obdavčljivega dogodka?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 21. septembra 2017 – Alpenchalets Resorts GmbH/Finanzamt München Abteilung Körperschaften

(Zadeva C-552/17)

(2017/C 437/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vlagateljica revizije: Alpenchalets Resorts GmbH

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali se za storitev, ki se pretežno nanaša na dajanje počitniških objektov v najem, pri kateri se dodatno opravljene storitve štejejo zgolj za pomožno storitev glavne storitve, v skladu s sodbo Sodišča Evropske unije z dne 12. novembra 1992 v zadevi Van Ginkel, C-163/91 (EU:C:1992:435) uporablja posebna ureditev za potovalne agencije na podlagi člena 306 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali se lahko za to storitev poleg posebne ureditve za potovalne agencije na podlagi člena 306 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost dodatno uporablja tudi nižja davčna stopnja za počitniške nastanitve v smislu člena 98(2) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, v povezavi s Prilogo III, točka 12?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Pritožba, ki jo je OZ vložil 22. septembra 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 13. julija 2017 v zadevi T-607/16, OZ/Evropska investicijska banka

(Zadeva C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: OZ (zastopnik: B. Maréchal, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska investicijska banka

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo v zadevi T-607/16 v celoti;
- razglasi za nično odločbo dr. Wernerja Hoyerja, predsednika EIB, z dne 16. oktobra 2015, sprejeto v okviru postopka glede dostojanstva na delovnem mestu, uvedenega na predlog OZ z dne 20. maja 2015 v zvezi z nadrejenim F, v katerem je potekala preiskava odbora za preiskave, in razglasi za nično poročilo z dne 14. septembra 2015 v zvezi s predlogom, ki ga je vložil OZ, v katerem je bila pritožba OZ zavrnjena, dodana pa so bila neprimerna priporočila;
- naloži EIB plačilo nadomestila za zdravstvene stroške zaradi škode, ki naj bi nastala OZ, v višini (i) 977 EUR (vključno z DDV) in (ii) začasni znesek 5 850 EUR za bodoče zdravstvene stroške;
- naloži EIB plačilo odškodnine za nastalo nepremoženjsko škodo v višini 20 000 EUR;
- naloži EIB plačilo odvetniških honorarjev za zadevne postopke v višini 35 100 EUR (vključno z DDV);
- naloži EIB plačilo stroškov tega pritožbenega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem;
- odredi, da EIB ponovno začne postopek glede dostojanstva na delovnem mestu in/ali da predsednik EIB izda novo odločbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik Sodišču predlaga, naj razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 13. julija 2017, OZ/Evropska investicijska banka (zadeva T-607/16), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti odločbe predsednika EIB z dne 16. oktobra 2015, izdane v okviru postopka preiskave v zvezi z dostojanstvom na delovnem mestu, ki jo je začel OZ s predlogom v zvezi z dostojanstvom na delovnem mestu z dne 20. maja 2015, ki se nanaša na F in obtožbe spolnega nadlegovanja, ki jih je preiskal odbor za preiskave, in v zvezi razglasitvijo ničnosti poročila odbora za preiskave z dne 14. septembra 2015, ki se nanaša na predlog glede dostojanstva na delovnem mestu, ki ga je vložil OZ 20. maja 2015 (v nadaljevanju: sporna odločba in poročilo).

Zadeva se nanaša na obtožbe spolnega nadlegovanja, ki jih je podal OZ v zvezi z nadrejenim F, nadlegovanje pa naj bi potekalo med letoma 2011 in 2014 ter naj bi privedlo do tega, da je OZ 20. maja 2015 začel prvotni postopek glede dostojanstva na delovnem mestu.

V skladu s postopkom glede dostojanstva na delovnem mestu je odbor za preiskave 14. septembra 2014 izdal poročilo, na podlagi katerega je predsednik EIB 16. oktobra 2015 izdal odločbo.

Pritožnik trdi: (i) da je prišlo do več nepravilnosti med postopkom preiskave, zlasti v zvezi s kršitvami pravice OZ do poštenega sojenja (kot izhaja iz člena 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah (v nadaljevanju: EKČP) in člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina)), ter (ii) da tako poročilo kot odločba vsebujeta več elementov, ki niso upoštevni za obravnavanje pritožbe OZ glede spolnega nadlegovanja in se nanašajo na zasebno življenje OZ ter bi jih bilo treba zato odstraniti, ali pa niso upoštevni in presegaajo obseg preiskave.

Potem ko je OZ neuspešno poskušal doseči sporazumno rešitev spora, zlasti z uvedbo pravnega postopka na podlagi člena 41 Kadrovskih predpisov Evropske investicijske banke (katerega neuspeh je bil ugotovljen 22. aprila 2016), je prek svojega odvetnika Benoita Maréchala vložil tožbo pri Sodišču za uslužbenca Evropske unije za razglasitev ničnosti odločbe in poročila.

Splošno sodišče je s sodbo z dne 13. julija 2017 tožbo zavrnilo. Splošno sodišče je menilo, da Evropska investicijska banka ni ravnala nezakonito glede OZ v okviru postopka za preiskavo spolnega nadlegovanja in je zavrnilo odškodninski zahtevek.

OZ je vložil to pritožbo z obrazložitvijo, da je Splošno sodišče kršilo pravo Evropske unije in poskuša dokazati odgovornost EIB.

- Prvi pritožbeni razlog: kršitev postopka glede dostojanstva na delovnem mestu ter člena 6 EKČP in člena 47 Listine: načelo pravice OZ, do poštenega sojenja v skladu s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in člena 47 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije naj bi bilo kršeno med preiskavo pritožbe o spolnem nadlegovanju.
- Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 8 EKČP in člena 7 Listine: vključitev neupoštevnihih elementov in opomb v poročilo in odločbo predsednika EIB – kršitev pravice OZ do spoštovanja zasebnosti.
- Tretji pritožbeni razlog: odrekanja sodnega varstva, ker naj Splošno sodišče ne bi odločalo na podlagi navedenih dejstev in pravne podlage.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 25. septembra 2017 – Nestrade S.A./Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) in Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Zadeva C-562/17)

(2017/C 437/22)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Nacional

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nestrade S.A.

Toženi stranki: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) in Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče prilagoditi sodno prakso Petroma (zadeva C-271/12) ⁽¹⁾ tako, da se lahko dopusti vračilo DDV, ki ga zahteva podjetje, ki nima sedeža v Uniji, čeprav je že bila izdana odločba nacionalnega davčnega organa, s katero je bilo zavrnjeno navedeno vračilo, ker podjetje ni odgovorilo na zahtevo po informacijah v zvezi z identifikacijsko številko za DDV, če se upošteva, da je uprava imela navedeno informacijo takrat na voljo, saj jo je tožeča stranka posredovala v odgovor na druge zahteve?
2. Če je odgovor na navedeno vprašanje pritrdilen:

Ali je mogoče šteti, da retroaktivna uporaba sodne prakse Senatex (zadeva C-518/14) ⁽²⁾ zahteva razveljavitev upravnega akta, s katerim je bilo zavrnjeno plačilo navedenega DDV, glede na to, da se je z navedenim aktom zgolj potrdila predhodna pravnomočna upravna odločba, s katero je bilo zavrnjeno vračilo, ki jo je izdala AEAT na podlagi postopka, ki ni postopek, določen z zakonom za tak primer, in ki je poleg tega omejila pravice vlagatelja zahtevka za vračilo ter s tem povzročila kršitev pravice do obrambe?

⁽¹⁾ Sodba z dne 8. maja 2013 v zadevi Petroma Transports in drugi, C-271/12, EU:C:2013:297.

⁽²⁾ Sodba z dne 15. septembra 2016 v zadevi Senatex, C-518/14, EU:C:2016:691.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 28. septembra 2017 – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Zadeva C-575/17)

(2017/C 437/23)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Vlagateljice kasacijskih pritožb: Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 56 in 58 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki sta postala člena 63 in 65 Pogodbe o delovanju Evropske unije, razlagati tako, da finančna neugodnost, ki izhaja iz tega, da se za dividende, izplačane družbam nerezidentkam, ki poslujejo z izgubo, uporablja davčni odtegljaj, medtem ko so družbe rezidentke, ki poslujejo z izgubo, od zneska prejetih dividend obdavčene šele v davčnem letu, ko morebiti spet ustvarijo dobiček, sama po sebi pomeni razliko v obravnavanju, pri kateri gre za omejitev prostega pretoka kapitala?
2. Ali bi bilo morebitno omejitev prostega pretoka kapitala, navedeno v prejšnjem vprašanju, glede na zahteve iz členov 56 in 58 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki sta postala člena 63 in 65 Pogodbe o delovanju Evropske unije, mogoče šteti za utemeljeno z nujnostjo zagotovitve učinkovitega pobiranja davkov, ker družbe nerezidentke niso pod nadzorom francoske davčne uprave, ali tudi s potrebo po ohranitvi delitve davčne pristojnosti med državami članicami?
3. Če je uporabo izpodbijanega davčnega odtegljaja z vidika prostega pretoka kapitala načeloma mogoče dopustiti:
 - ali ta člena nasprotujeta pobiranju davčnega odtegljaja od dividend, ki jih družba rezidentka izplača družbi nerezidentki iz druge države članice, ki posluje z izgubo, kadar zadnjenavedena družba preneha opravljati dejavnost, ne da bi spet ustvarila dobiček, medtem ko družba rezidentka, ki je v takem položaju, dejansko ni obdavčena od zneska teh dividend?
 - ali je treba ta člena razlagati tako, da je treba ob obstoju davčnih pravil, na podlagi katerih so dividende obravnavane različno glede na to, ali se izplačajo rezidentom ali nerezidentom, primerjati efektivno davčno obremenitev, ki bremeni oboje te družbe iz naslova teh dividend, tako da bi bilo omejitev prostega pretoka kapitala – ki je posledica tega, da je s temi pravili zgolj za nerezidente izključen odbitek stroškov, ki so neposredno povezani s prejemom dividend – mogoče šteti za utemeljeno z razliko med stopnjo obdavčitve po splošni ureditvi, ki je v okviru poznejšega davčnega leta naložena rezidentom, in stopnjo davčnega odtegljaja od dividend, izplačanih nerezidentom, če se s to razliko glede na znesek plačanega davka izravna razlika v davčni osnovi?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 12. oktobra 2017 – Henri Pouvin, Marie Dijoux, poročena Pouvin/Electricité de France (EDF)

(Zadeva C-590/17)

(2017/C 437/24)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: Henri Pouvin, Marie Dijoux, poročena Pouvin

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Electricité de France (EDF)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 2 Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah ⁽¹⁾ razlagati tako, da družba, kot je EDF, ko odobri zaposlenemu nepremičninsko posojilo v okviru mehanizma pomoči pri lastništvu stanovanja, do katerega so upravičeni samo člani osebja družbe, deluje kot prodajalec ali ponudnik?

2. Ali je treba člen 2 zgoraj navedene direktive razlagati tako, da družba, kot je EDF, ko odobri tako nepremičninsko posojilo zakoncu zaposlenega, ki ni član osebja navedene družbe, vendar nastopa kot solidarno odgovoren posojiljemalec, deluje kot prodajalec ali ponudnik?
3. Ali je treba člen 2 zgoraj navedene direktive razlagati tako, da zaposleni v družbi, kot je EDF, ki pri njej vzame tako nepremičninsko posojilo, deluje kot potrošnik?
4. Ali je treba člen 2 zgoraj navedene direktive razlagati tako, da zakonec tega zaposlenega, ki vzame isto posojilo ne kot oseba, zaposlena v tej družbi, temveč kot solidarno odgovoren posojiljemalec, deluje kot potrošnik?

⁽¹⁾ UL L 95, str. 29.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 16. oktobra 2017 – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL/MJA, likvidacijska upraviteljica družbe eBizcuss.com (eBizcuss)

(Zadeva C-595/17)

(2017/C 437/25)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Vlagateljice kasacijske pritožbe: Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: MJA, likvidacijska upraviteljica družbe eBizcuss.com (eBizcuss)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 23 Uredbe št. 44/2001 ⁽¹⁾ razlagati tako, da nacionalnemu sodišču, pri katerem distributer vloži odškodninsko tožbo proti dobavitelju na podlagi člena 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije, omogoča uporabo klavzule o sodni pristojnosti, določene v pogodbi med strankami?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 23 Uredbe št. 44/2001 razlagati tako, da nacionalnemu sodišču, pri katerem distributer vloži odškodninsko tožbo proti dobavitelju na podlagi člena 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije, omogoča uporabo klavzule o sodni pristojnosti, ki jo vsebuje pogodba med strankami, tudi če se navedena klavzula ni izrecno nanašala na spore v zvezi z odgovornostjo, nastalo zaradi kršitve konkurenčnega prava?
3. Ali je treba člen 23 Uredbe št. 44/2001 razlagati tako, da nacionalnemu sodišču, pri katerem distributer vloži odškodninsko tožbo proti dobavitelju na podlagi člena 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije, omogoča, da ne uporabi klavzule o sodni pristojnosti, določene v pogodbi med strankami, če nacionalni ali evropski organ za varstvo konkurence ni ugotovil nobene kršitve konkurenčnega prava?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 12, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 16. oktobra 2017 – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Zadeva C-596/17)

(2017/C 437/26)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS

Tožene stranke: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba Direktivo 2015/64/EU z dne 21. junija 2011 ⁽¹⁾ razlagati tako, da je z njo – ob upoštevanju opredelitev tobačnih izdelkov iz členov 2, 3 in 4 te direktive – urejena tudi cena zapakiranih tobačnih izdelkov?
2. Če je treba na prejšnje vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali je treba člen 15 Direktive z dne 21. junija 2011 v delu, v katerem je z njim določeno načelo svobode določanja cen tobačnih izdelkov, razlagati tako, da prepoveduje pravilo o določanju cen teh izdelkov za 1 000 enot ali 1 000 gramov, ki učinkuje tako, da se proizvajalcem tobačnih izdelkov prepove spreminjati svoje cene glede na morebitne razlike v stroških pakiranja teh izdelkov?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke (UL 2011, L 176, str. 24).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Giudice di pace di Roma (Italija) 16. oktobra 2017 – Pina Cipollone/Ministero della Giustizia

(Zadeva C-600/17)

(2017/C 437/27)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Giudice di pace di Roma

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pina Cipollone

Tožena stranka: Ministero della Giustizia

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali dejavnost opravljanja službe tožečega mirovnega sodnika spada pod pojem „delavec, zaposlen za določen čas“, iz členov 1(3) in 7 Direktive 2003/88 ⁽¹⁾ v povezavi z določbo 2 okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sprejetega k Direktivi 1999/70 ⁽²⁾, in členom 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je mogoče za uporabo določbe 4 okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sprejetega k Direktivi 1999/70, „magistrato ordinario“ oziroma „togato“ (sodnika, zaposlenega za nedoločen čas) šteti za delavca, zaposlenega za nedoločen čas, primerljivega z delavcem, zaposlenim za določen čas kot mirovnim sodnikom?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali so razlike med postopkom zaposlovanja rednih sodnikov za nedoločen čas in izbirnimi postopki, določenimi z zakonom za zaposlovanje mirovni sodnikov za določen čas, objektivni razlog v smislu določbe 4, točki 1 in/ali 4, okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sprejetega k Direktivi 1999/70/ES, s katerim je mogoče utemeljiti, da Suprema Corte di Cassazione a Sezioni Unite v sodbi, št. 13721/2017, in Consiglio di Stato v mnenju z dne 8. aprila 2017, št. 464/2017, nista uporabila „veljavnega prava“ za mirovne sodnike, kakršen je v obravnavanem primeru tožeče delavke, zaposlen za določen čas, in enakih delovnih pogojev, kot se uporabljajo za primerljive redne sodnike, zaposlene za nedoločen čas, pa tudi neuporabo preventivnih in sankcijskih ukrepov proti zlorabi pogodb za določen čas iz določbe 5 navedenega sporazuma, sprejetega k Direktivi 1999/70/ES, in nacionalnih izvedbenih pravil? Pri tem v italijanski, niti ustavni, pravni ureditvi ni predpisov, s katerimi bi bilo mogoče upravičiti diskriminacijo, povezano z delovnimi pogoji, in popolno prepoved spremembe zaposlitve mirovni sodnikov v zaposlitev za nedoločen čas, niti z vidika prejšnjega nacionalnega predpisa (zakon št. 217/1974), s katerim sta bili že določeni primerjava poznejših delovnih pogojev in stabilizacija sodnikov, zaposlenih za določen čas (natančneje nižjih sodnikov)?
4. Kakor koli, ali je v položaju, kakršen je obravnavani, v nasprotju s členom 47(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter pojmom neodvisnega in nepristranskega sodišča iz prava Evropske unije to, da je treba šteti, da mirovni sodnik, v interesu katerega, v abstraktnem smislu, je, da se spor reši v korist tožeče stranke, ki kot izključno poklicno dejavnost opravlja enake sodne funkcije, lahko nadomesti sodišče, ki je v Italiji pristojno za rešitev delovnopравниh sporov na splošno oziroma sporov v zvezi z rednimi sodniki, ker je najvišji nacionalni sodni organ – Corte di Cassazione na občni seji – odrekel zagotovitev učinkovitega varstva zahtevanih pravic, ki so varovane na podlagi ureditve Skupnosti, in s tem sodišču, ki bi bilo sicer pristojno (Tribunale del lavoro (delovno sodišče) ali Tribunale amministrativo regionale (deželno upravno sodišče)), naložilo, naj se na morebitno zahtevo izreče za nepristojno, čeprav je podlaga navedene pravice – nadomestila za dopust, kakor se zahteva s tožbo – pravo Evropske unije, ki je zavezujoče in ki prevlada nad ureditvijo italijanske države? Če Sodišče ugotovi, da je bil kršen člen 47 Listine, se poleg tega predlaga navedba notranjih ukrepov za preprečitev, da bi kršitev predpisa primarnega prava Unije v obravnavanem primeru pripeljala tudi do popolnega odreka – v nacionalni ureditvi – varstva temeljnih pravic, zagotovljenih s pravom Unije.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Liège
(Belgija) 19. oktobra 2017 – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune/État belge**

(Zadeva C-602/17)

(2017/C 437/28)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de première instance de Liège

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Tožena stranka: État belge

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 15(1) konvencije o izogibanju dvojnega obdavčenja, ki sta jo 17. septembra 1970 sklenila Belgija in Veliko vojvodstvo Luksemburg – če se razlaga, kot da omogoča omejitve davčne pristojnosti, ki jo ima država vira, kar zadeva osebne prejemke zaposlenega, ki je rezident Belgije, vendar svoje dejavnosti opravlja za luksemburškega delodajalca, sorazmerno glede na dejavnost, ki se opravlja na ozemlju Luksemburga, kot da omogoča, da se državi stalnega prebivališča dodeli davčno pristojnost glede preostanka osebnih prejemkov, ki se nanašajo na dejavnosti, opravljene zunaj luksemburškega ozemlja, kot da zahteva stalno in vsakodnevno fizično navzočnost zaposlenega na sedežu delodajalca, čeprav na podlagi sodne presoje, opravljene prožno na podlagi objektivnih in preverljivih elementov, ni sporno, da ta redno hodi tja, ter kot da se z njim od sodišč zahteva presoja obstoja in obsega storitev, opravljenih na eni in drugi strani za vsak dan posebej, da se na podlagi tega izračuna sorazmerni delež od 220 delovnih dni – krši člen 45 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ker pomeni davčno oviro, ki odvrta od čezmejnih dejavnosti, ter splošno načelo pravne varnosti, ker ne določa stabilne ureditve z varnostnimi mehanizmi za oprostitev plačila davka vseh osebnih prejemkov, ki jih belgijski rezident prejme na podlagi pogodbe z delodajalcem s sedežem dejanske uprave v Velikem vojvodstvu Luksemburg, in ga tako izpostavlja tveganju, da bodo njegovi dohodki v celoti ali delno dvojno obdavčeni in da se bo zanj uporabljala nepredvidljiva ureditev, ki ne zagotavlja nobene pravne varnosti?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom
(Združeno kraljestvo) 20. oktobra 2017 – Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited
in drugi**

(Zadeva C-603/17)

(2017/C 437/29)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Peter Bosworth, Colin Hurley

Tožena stranka: Arcadia Petroleum Limited in drugi

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Katero je pravilno merilo za opredelitev, ali zahtevek, ki ga zoper delavca ali delavca (v nadaljevanju: delavec) vloži delodajalec, pomeni „zadevo v zvezi z“ nekdanjega individualno pogodbo o zaposlitvi v smislu oddelka 5 naslova D (členi od 18 do 21) Nove luganske konvencije?

(1) Ali za to, da zahtevek, ki ga zoper delavca vloži delodajalec, spada na področje uporabe členov od 18 do 21, zadostuje, da bi se delodajalec na očitano ravnanje lahko skliceval kot na kršitev individualne pogodbe o zaposlitvi delavca, čeprav delodajalec zahtevek, ki ga dejansko vloži, ne opira na kršitev navedene pogodbe in te kršitve ne očita oziroma se nanjo ne sklicuje, temveč je zahtevek (na primer) vložen na eni ali več različnih podlagah, navedenih v točkah 26 in 27 povzetka dejanskega stanja?

(2) Podredno, ali je pravilno merilo, da zahtevek, ki ga zoper delavca vloži delodajalec, spada na področje uporabe členov od 18 do 21 le, če je obveznost, na kateri zahtevek dejansko temelji, obveznost iz pogodbe o zaposlitvi? Če je to pravilno merilo, ali iz tega izhaja, da zahtevek, ki temelji le na kršitvi obveznosti, ki je nastala neodvisno od pogodbe o zaposlitvi (in če je ustrezno, ni obveznost, s katero je delavec „prostovoljno soglašal“), ne spada na področje uporabe oddelka 5?

(3) Če nobeno od zgornjih meril ni pravilno, katero pa je pravilno merilo?

2. Če družba in posameznik skleneta „pogodbo“ (v smislu člena 5(1) Konvencije), v kakšnem obsegu mora med družbo in posameznikom obstajati razmerje podrejenosti, da navedena pogodba pomeni „individualno pogodbo o zaposlitvi“ za namene oddelka 5? Ali lahko tako razmerje obstaja, če posameznik lahko določi (in to tudi stori) pogoje svoje pogodbe z družbo ter ima nadzor nad tekočim poslovanjem družbe ter avtonomijo pri opravljanju svojih dolžnosti, pri čemer lahko družbeniki družbe dosežejo odpoved tega razmerja?
3. Če se oddelek 5 naslova II Nove luganske konvencije uporablja le za zahtevke, ki bi – če ne bi bilo oddelka 5 – spadali na področje uporabe člena 5(1) Nove luganske konvencije, katero je pravilno merilo za opredelitev, ali zahtevek spada na področje uporabe člena 5(1)?
- (1) Ali je pravilno merilo, da zahtevek spada na področje uporabe člena 5(1), če bi se bilo na očitano ravnanje mogoče sklicevati kot na kršitev pogodbe o zaposlitvi, čeprav delodajalec zahtevke, ki ga dejansko vloži, ne opira na kršitev navedene pogodbe in te kršitve ne očita oziroma se nanjo ne sklicuje?
 - (2) Podredno, ali je pravilno merilo, da zahtevek spada na področje uporabe člena 5(1) le, če je obveznost, na kateri dejansko temelji, pogodbeno obveznost? Če je to pravilno merilo, ali iz tega izhaja, da zahtevek, ki temelji le na kršitvi obveznosti, nastali neodvisno od pogodbe (in če je ustrezno, ni obveznost, s katero je tožena stranka „prostovoljno soglašala“), ne spada na področje uporabe člena 5(1)?
 - (3) Če nobeno od zgornjih meril ni pravilno, katero pa je pravilno merilo?
4. Kaj je v okoliščinah, v katerih:
- (1) sta družbi A in B del skupine družb;
 - (2) tožena stranka X opravlja vlogo dejanskega izvršnega direktorja navedene skupine družb (kot P. Bosworth za skupino družb Arcadia: povzetek dejanskega stanja, točka 14); je tožena stranka X zaposlena v eni družbi v skupini, in sicer družbi A (in je tako delavec družbe A) (kot je bil v določenem obdobju P. Bosworth v okoliščinah, navedenih v povzetku dejanskega stanja, točka 15), in po nacionalnem pravu ni zaposlena v družbi B;
 - (3) družba A vloži zahtevke zoper toženo stranko X, pri čemer ti spadajo na področje uporabe členov od 18 do 21, in
 - (4) druga družba v skupini, družba B, prav tako vloži zahtevke zoper toženo stranko X v zvezi z ravnanjem, podobnim tistemu, ki je podlaga zahtevkov družbe A zoper toženo stranko X,
- pravilno merilo za opredelitev, ali zahtevek družbe B spada na področje uporabe oddelka 5? Zlasti:
- (1) Ali je odgovor odvisen od tega, ali je bila med toženo stranko X in družbo B sklenjena „individualna pogodba o zaposlitvi“ v smislu oddelka 5, in če je odvisen od tega, katero je pravilno merilo za opredelitev, ali je taka pogodba obstajala?
 - (2) Ali je treba družbo B šteti za „delodajalca“ tožene stranke X za namene oddelka 5 naslova II Konvencije in/ali zahtevki družbe B zoper toženo stranko X (v točki 4(4) zgoraj) spadajo na področje uporabe členov od 18 do 21 enako, kot zahtevki družbe A zoper toženo stranko X spadajo na področje uporabe zadevnih členov? Zlasti:
 - (a) Ali zahtevek družbe B spada na področje uporabe člena 18 le, če je obveznost, na kateri zahtevek dejansko temelji, obveznost iz pogodbe o zaposlitvi, sklenjene med družbo B in toženo stranko X?
 - (b) Podredno, ali zahtevek spada na področje uporabe člena 18 le, če bi očitano ravnanje iz zahtevka pomenilo kršitev obveznosti iz pogodbe o zaposlitvi, sklenjene med družbo A in toženo stranko X?
 - (3) Če nobeno od zgornjih meril ni pravilno, katero pa je pravilno merilo?
-

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. novembra 2017 – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Zadeva T-627/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije BIANCALUNA — Prejšnja nacionalna figurativna znamka bianca — Ekonomičnost postopka — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Enakost proizvodov — Podobnost znakov — Člen 8 (1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 881)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2017/C 437/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italija) (zastopniki: E. Montelione, M. Borghese in R. Giordano, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: S. Bonne, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Nemčija) (Zastopnik: P. Lange, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 7. avgusta 2015 (zadeva R 2952/2014-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Bianca-Moden in Frame.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Frame Srl se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 68, 22.2.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. novembra 2017 – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna)

(Zadeva T-628/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije Biancaluna – Zavrnitev — Prejšnja nacionalna figurativna znamka bianca — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Enakost proizvodov — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)

(2017/C 437/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italija) (zastopniki: E. Montelione, M. Borghese in R. Giordano, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: S. Bonne, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Nemčija) (Zastopnik: P. Lange, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 7. avgusta 2015 (zadeva R 2720/2014-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Bianca-Moden in Frame.

Izrek

1. Odločba petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 7. avgusta 2015 (zadeva R 2720/2014-5) se razveljavi.
2. EUIPO nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je priglasila družba Frame Srl.
3. Družba Bianca-Moden GmbH & Co. KG nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 7, 11.1.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2017 – De Nicola/Svet in Sodišče Evropske unije

(Zadeva T-42/16) ⁽¹⁾

(Nepogodbena odgovornost — Javni uslužbenci — Zaposleni pri EIB — Direktive o laserski terapiji — Člen 47 Listine o temeljnih pravicah — Razumni rok — Nespoštovanje pravil poštenega sojenja — Premoženska škoda — Nepremoženska škoda — Predlogi, ki jih je tožeča stranka navedla v okviru zadeve pred Sodiščem za uslužbence — Delni odstop zadeve Splošnemu sodišču)

(2017/C 437/32)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (zastopniki: sprva L. Isola in G. Isola, nato G. Ferabecoli, odvetniki)

Toženi stranki: Svet Evropske unije (zastopnika: E. Rebasti in M. Veiga, agenta) in Sodišče Evropske unije (zastopniki: sprva J. Inghelram, P. Giusta in L. Tonini Alabiso, nato J. Inghelram, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 268 PDEU za povračilo škode, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi, prvič, sprejetja nekaterih direktiv o laserski terapiji s strani zakonodajalca Unije, drugič, domnevno predolgega trajanja postopkov pred Sodiščem za uslužbence Evropske unije in Splošnim sodiščem v zvezi z njenim zahtevkom za povračilo stroškov zdravljenja, povezanih z lasersko terapijo, tretjič, domnevne nepoštenosti teh postopkov, in četrtič, številnih pravnih sredstev, ki jih je morala vložiti zaradi ravnanja Sodišča za uslužbence in Splošnega sodišča.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Carlu De Nicoli se naloži plačilo stroškov tega postopka pred Splošnim sodiščem Evropske unije in pred Sodiščem za uslužbence Evropske unije.

⁽¹⁾ UL C 279, 24.8.2015 (zadeva prvotno registrirana pri Sodišču za uslužbence Evropske unije pod številko F-82/15).

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2017 – De Nicola/Sodišče Evropske unije

(Zadeva T-99/16) ⁽¹⁾

(Nepogodbena odgovornost — Javni uslužbenci — Zaposleni pri EIB — Psihično nasilje — Nespoštovanje pravil poštenega sojenja — Člen 47 Listine o temeljnih pravicah — Razumni rok — Odškodninski zahtevki v okviru tožbe pred Sodiščem za uslužbence — Delni odstop zadeve Splošnemu sodišču)

(2017/C 437/33)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastopniki: sprva L. Isola in G. Isola, nato G. Ferabecoli, odvetniki)

Tožena stranka: Sodišče Evropske unije (zastopniki: sprva J. Inghelram, P. Giusta in L. Tonini Alabiso, nato J. Inghelram, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 268 PDEU za povračilo škode, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi, prvič, psihičnega nasilja s strani Evropske investicijske banke (EIB) in domnevnih nepoštenih postopkov pred Sodiščem za uslužbence Evropske unije in Splošnim sodiščem, v katerih je tožeča stranka sodelovala, in drugič, domnevno predolgega trajanja navedenih postopkov.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Carlu De Nicoli se naloži plačilo stroškov tega postopka pred Splošnim sodiščem Evropske unije in pred Sodiščem za uslužbence Evropske unije.

⁽¹⁾ UL C 414, 14.12.2015 (zadeva prvotno registrirana pri Sodišču za uslužbence Evropske unije pod številko F-100/15).

**Sodba Splošnega sodišča z dne 7. novembra 2017 – Mundipharma/EUIPO – Multipharma
(MULTIPHARMA)**

(Zadeva T-144/16) ⁽¹⁾

*(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije
MULTIPHARMA — Prejšnja znamka Evropske unije MUNDIPHARMA — Relativni razlog za
zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)*

(2017/C 437/34)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Mundipharma AG (Basel, Švica) (zastopnik: F. Nielsen, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: H. Kunz, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Multipharma SA (Luxembourg, Luksemburg) (Zastopnika: P. Goldenbaum in I. Rohr, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 22. januarja 2016 (zadeva R 2950/2014-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Mundipharma in Multipharma.

Izrek

1. Odločba prvega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 22. januarja 2016 (zadeva R 2950/2014-1) se razveljavi.
2. EUIPO nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je priglasila družba Mundipharma AG, vključno z nujnimi stroški, ki jih je družba Mundipharma priglasila za postopek pred odborom EUIPO za pritožbe.
3. Družba Multipharma SA nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 191, 30.5.2016.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2017 – Oakley/EUIPO – Xuebo Ye (Upodobitev
prekinjene elipse)**

(Zadeva T-754/16) ⁽¹⁾

*(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Zahteva za registracijo figurativne znamke Evropske
unije, ki upodablja obris v obliki prekinjene elipse — Prejšnja figurativna znamka Evropske unije, ki
upodablja elipso — Relativni razlogi za zavrnitev — Člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal
člen 8(1)(b) in (5) Uredbe (EU) 2017/1001))*

(2017/C 437/35)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornija, Združene države) (zastopnika: E. Ochoa Santamaría in V. Rodríguez Pombo, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnica: S. Palmero Cabezas, agentka)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Xuebo Ye (Wenzhou, Kitajska)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora EUIPO za pritožbe z dne 31. avgusta 2016 (zadeva R 2608/2015-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Oakley in Xuebo Ye.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 31. avgusta 2016 (zadeva R 2608/2015-4) se razveljavi v delu, v katerem je z njo potrjena odločba oddelka za ugovore in zavrnjen ugovor, ki temelji na razlogu iz člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 14, 16.1.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2017 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell.)

(Zadeva T-776/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije iCell. — Prejšnja besedna znamka Evropske unije Isocell, prejšnja mednarodna besedna znamka Isocell ter prejšnji mednarodna in nacionalna besedna znamka ISOCELL — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2017/C 437/36)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Avstrija) (zastopnik: C. Thiele, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Schiffko, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: iCell AB (Älvdalen, Švedska) (zastopnik: J. Kroher, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora EUIPO za pritožbe z dne 15. septembra 2016 (zadeva R 2496/2015-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Isocell in iCell.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Isocell GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 14, 16.1.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2017 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)

(Zadeva T-777/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Prejšnja besedna znamka Evropske unije Isocell, prejšnja mednarodna besedna znamka Isocell ter prejšnji mednarodna in nacionalna besedna znamka ISOCELL — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2017/C 437/37)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Avstrija) (zastopnik: C. Thiele, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Schifko, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: iCell AB (Älvdalen, Švedska) (zastopnik: J. Kroher, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora EUIPO za pritožbe z dne 28. julija 2016 (zadeva R 181/2016-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Isocell in iCell.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Isocell GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 14, 16.1.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. novembra 2017 – Steiniger/EUIPO – ista Deutschland (IST)

(Zadeva T-80/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije IST — Prejšnja figurativna znamka Evropske unije ISTA — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Upoštevena javnost — Podobnost proizvodov in storitev — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2017/C 437/38)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Ingo Steiniger (Nümbrecht, Nemčija) (zastopnik: K. Schulze Horn, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: V. Mensing in A. Schiffko, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: ista Deutschland GmbH (Essen, Nemčija) (zastopnik: F. Lindenberg, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 1. decembra 2016 (zadeva R 2242/2015-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo ista Deutschland in I. Steinigerjem.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Ingu Steinigerju se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 112, 10.4.2017.

Tožba, vložena 11. septembra 2017 – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija/SRB

(Zadeva T-623/17)

(2017/C 437/39)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija (Madrid, Španija) (zastopnik: R. Ariño Sánchez, odvetnik)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani akt razglasi za ničen;
- vsekakor odredi, da je treba pogodbo o storitvah dokončnega ovrednotenja in ovrednotenja, na katero se nanaša člen 20, od (16) do (19), Uredbe št. 806/2014, oddati na podlagi konkurenčnega izbirnega postopka, v katerem ne more sodelovati strokovnjak, ki je začasno ovrednotil družbo Banco Popular Español, pri čemer naj se tistim, ki so oškodovani zaradi izvirnega akta, prizna pravica do zaslišanja v postopku naknadnega vrednotenja, po tem ko jim bo dan dostop do celotnega spisa iz upravnega postopka, in pravica do povečanja plačila, ki bi lahko bila posledica naknadnega vrednotenja, ki jim ga mora plačati prevzemnica družbe Banco Popular Español, in sicer družba Banco Santander, ali, podredno, Enotni odbor za reševanje;
- Enotnemu odboru za reševanje ne glede na drugi predlog in dodatno glede na prvi predlog naloži, da tožeči stranki plača 276 201,42 EUR s pripadajočimi zakonskimi obrestmi od dneva vložitve te tožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni kot v zadevah *Mutualidad de la Abogacía in Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Enotni odbor za reševanje (T-478/17)*, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno in SFL/Enotni odbor za reševanje (T-481/17)*, *Comercial Vascongada Recalde/Komisija in Enotni odbor za reševanje (T-482/17)*, *García Suárez in drugi/Komisija in Enotni odbor za reševanje (T-483/17)*, *Fidesban in drugi/Enotni odbor za reševanje (T-484/17)*, *Sánchez del Valle in Calatrava Real State 2015/Komisija in Enotni odbor za reševanje (T-497/17)* ter *Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisión y Junta Única de Resolución (T-498/17)*.

Tožba, vložena 27. septembra 2017 – Anabi Blanga/EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)**(Zadeva T-657/17)**

(2017/C 437/40)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Gidon Anabi Blanga (Mexico, Mehika) (zastopnik: M. Sanmartín Sanmartín, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, Združene države)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Skupnosti „HPC POLO – Prijava št. 13 531 462

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 14/06/2017 v zadevi R 2368/2016-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 21. septembra 2017 – Alkarim for Trade and Industry/Svet**(Zadeva T-667/17)**

(2017/C 437/41)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Sirija) (zastopnika: J. P. Buyle in L. Cloquet, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep (SZVP) 2017/1245 z dne 10. Julija 2017 o izvajanju Sklepa 2013/255/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglasi za ničen;
- Izvedbeno Uredbo Sveta (EU) 2017/1241 z dne 10. Julija 2017 o izvajanju Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, razglasi za nično;
- Svetu naloži plačilo vseh stroškov na tej stopnji, vključno s stroški tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na očitno napačno presojo dejstev, saj Svet ni predložil nikakršnega dokaza o tem, da je tožeča stranka mednarodno priznan sirski konglomerat.

Tožeča stranka meni, da se s to ugotovitvijo, ki je popolnoma napačna, kažejo številne vsebinske nepravilnosti v pristopu Sveta.

Tožeča stranka meni tudi, da je dokazala, da ni veliko podjetje, temveč ustreza opredelitvi majhnega ali srednjega podjetja v skladu z zakonodajo Unije ter nima nikakršnega mednarodnega ugleda.

Po njenem mnenju Svet ni upošteval niti sodbe z dne 6. aprila 2017, Alkarim for Trade and Industry/Svet (T-35/15, neobjavljena, EU:T:2017:262), niti sodbe z dne 11. maja 2017 Abdulkarim/Svet (T-304/15, neobjavljena, EU:T:2017:327), v katerih je Splošno sodišče za nične razglasilo sankcije, izrečene zoper tožečo stranko in Waela Abdulkarima, zaradi očitnih napak pri presoji, ki jih je storil Svet.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev splošnega načela sorazmernosti, saj:

- naj bi izpodbijani ukrepi tožeči stranki onemogočali opravljanje mednarodne trgovine glede na to, da opravlja večino poslov z evropskimi dobavitelji in strankami;
- saj naj bi izpodbijani ukrepi poleg tega povzročili brezpredmetnost številnih preteklih in sedanjih pogodb ter naj bi zaradi njih tožeča stranka neupravičeno postala pogodbena in kvazi deliktno odgovorna v razmerju do svojih strank in sopogodbениkov. Tožeča stranka meni, da je taka sankcija popolnoma nesorazmerna.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na nesorazmerno kršitev lastninske pravice in pravice opravljanja poklicne dejavnosti, saj naj bi Svet s sprejetimi sankcijami gotovo posegel v lastninsko pravico tožeče stranke ter njeno pravico opravljanja gospodarske dejavnosti, s čimer pa naj bi bil kršen Dodatni protokol Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Tožeča stranka meni, da se ji ne more preprečiti, da bi mirno uživala svoje premoženje in svojo gospodarsko svobodo, kar pa naj bi utemeljevalo razglasitev ničnosti izpodbijanih ukrepov v delu, v katerem se ti nanjo nanašajo.

4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na zlorabo pooblastil, saj naj ukrepi, ki jih je sprejel Svet, ne bi nikakor vplivali na sirski režim ter naj bi bila tožeča stranka ves čas neodvisna od oblasti. Tako ta meni, da sankcije, ki jih je sprejel Svet, nimajo podlage in zanj ni dokazov ter niso usmerjene zoper sirski režim temveč zgolj zoper tožečo stranko, iz razlogov, ki ji niso znani.

Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, ki je določena v členu 296, drugi odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je obrazložitev Sveta, navedena v podporo izpodbijanih ukrepov, nepopolna ter ne vključuje nobenega konkretnega in upoštevne elementa, na podlagi katerega bi lahko ugotovila, zakaj se šteje za „mednarodno priznan sirski konglomerat, povezan z Waelom Abdulkarimom, ki je uvrščen na seznam kot v Siriji delujoči vodilni poslovnež“.

Tožba, vložena 11. oktobra 2017 – Man Truck & Bus/EUIPO – Halla Holdings (MANDO)

(Zadeva T-698/17)

(2017/C 437/42)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Man Truck & Bus AG (München, Nemčija) (zastopnik: C. Röhl, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Koreja)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Skupnosti „MANDO“ – Prijava št. 11 276 144

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13/07/2017 v zadevi R 1919/2016-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 12. oktobra 2017 – Ciper/EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)

(Zadeva T-703/17)

(2017/C 437/43)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Republika Ciper (zastopnika: V. Marsland, solicitor, in S. Malynicz, QC)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Papouis Dairies LTD (Nikozija, Ciper)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka EU v barvah, ki vsebuje besedna elementa „Papouis Halloumi“ – Zahteva za registracijo št. 11 176 344

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 3. avgusta 2017 v zadevi R 2924/2014-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO in drugi stranki naloži plačilo svojih stroškov in stroškov tožeče stranke.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 12. oktobra 2017 – OBS Újpest/Komisija

(Zadeva T-708/17)

(2017/C 437/44)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (Budimpešta, Madžarska) (zastopnik: L. Szabó, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- primarno ugotovi, da v Sklepu Komisije SA.29432 – CP 290/2009 – Madžarska – „Zaradi diskriminatorne ureditve domnevno nezakonita pomoč za zaposlovanje invalidov“ z dne 20. julija 2011 in Sklepu Komisije SA.45498 (FC/2016) – „Ugovor družbe OPS Újpest-lift Kft. v zvezi z državnimi pomočmi, med letoma 2006 in 2012 dodeljenimi družbam, ki zaposlujejo invalidne delavce“, z dne 25. januarja 2017 (v nadaljevanju: izpodbijana sklepa) združljivost državne pomoči ni ugotovljena na podlagi člena 107(1) PDEU;
- podredno ugotovi, da se izpodbijana sklepa v postopku z odškodninsko tožbo, ki ga je tožeča stranka sprožila proti Emberi Erőforrások Minisztérium (ministrstvo za človeške vire, Madžarska) in se je pri Fővárosi Törvényszék (sodišče glavnega mesta, Madžarska) sprva vodil pod opr. št. 28. P. 21.072/2016 in kasneje pod opr. št. 28. P. 21.143/2017, ne štejeta za pravno zavezujoča akta za tožečo stranko, ker ta odškodninski zahtevek utemeljuje na kršitvi člena 107(1) PDEU in ne člena 107(3) PDEU;
- če se izpodbijana sklepa v postopku z odškodninsko tožbo, ki temelji na kršitvi člena 107(1) PDEU, štejeta za pravno zavezujoča akta za tožečo stranko, ugotovi, da sta izpodbijana sklepa nična, ker državna pomoč, ki so jo dodelili madžarski organi, krši člen 107(1) PDEU.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja po en tožbeni razlog za vsak tožbeni zahtevek.

1. Tožbeni razlog za prvi tožbeni zahtevek

- v izpodbijanih sklepih združljivost državne pomoči ni ugotovljena na podlagi člena 107(1) PDEU; navedena sklepa se zato v okviru postopka z odškodninsko tožbo, ki ga je tožeča stranka proti Emberi Erőforrások Minisztérium (ministrstvo za človeške vire, Madžarska) sprožila pri Fővárosi Törvényszék (sodišče glavnega mesta, Madžarska), ne štejeta za pravno zavezujoča akta.

2. Tožbeni razlog za drugi tožbeni zahtevek

- Komisija je v izpodbijanih sklepih združljivost državne pomoči ugotovila na podlagi člena 107(3) PDEU in ne člena 107(1) PDEU, na katerega se je sklicevala tožeča stranka. Zato ta sklepa nista upoštevna glede pravne podlage zahtevka, ki se uveljavlja v postopku z odškodninsko tožbo pri Fővárosi Törvényszék (sodišče glavnega mesta, Madžarska), in se ne štejeta za pravno zavezujoča akta za tožečo stranko.

3. Tožbeni razlog za tretji tožbeni zahtevek

- Po mnenju tožeče stranke sta izpodbijana sklepa nična, ker so madžarski organi dodelili nezakonito državno pomoč, ki krši člen 107(1) PDEU in o kateri bi bilo treba v skladu s členom 108(3) PDEU obvestiti Komisijo. Tožeča stranka se v utemeljitev nezakonitosti pomoči sklicuje na Obvestilo Komisije o pojmu državne pomoči po členu 107(1) [PDEU] ⁽¹⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov [107 in 108 PDEU] (Uredba o splošnih skupinskih izjemah) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL 2016, C 262, str. 1.

⁽²⁾ UL 2008, L 214, str. 3.

Tožba, vložena 13. oktobra 2017 – M Sansz/Komisija

(Zadeva T-709/17)

(2017/C 437/45)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (Pécs, Madžarska) (zastopnik: L. Szabó, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- primarno ugotovi, da v Sklepu Komisije SA.29432 – CP 290/2009 – Madžarska – „Zaradi diskriminatorne ureditve domnevno nezakonita pomoč za zaposlovanje invalidov“ z dne 20. julija 2011 in Sklepu Komisije SA.45498 (FC/2016) – „Ugovor družbe OPS Újpest-lift Kft. v zvezi z državnimi pomočmi, med letoma 2006 in 2012 dodeljenimi družbam, ki zaposlujejo invalidne delavce“, z dne 25. januarja 2017 (v nadaljevanju: izpodbijana sklepa) združljivost državne pomoči ni ugotovljena na podlagi člena 107(1) PDEU;

- podredno ugotovi, da se izpodbijana sklepa v postopku z odškodninsko tožbo, ki ga je tožeča stranka sprožila proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministrstvo za človeške vire, Madžarska) in se pri Fővárosi Törvényszék (sodišče glavnega mesta, Madžarska) vodi pod opr. št. 23. P. 25.843/2016, ne štejeta za pravno zavezujoča akta za tožečo stranko, zaradi česar tožeča stranka ni stranka, na katero se predpis neposredno in posamično nanaša, saj odškodninski zahtevek utemeljuje na kršitvi člena 107(1) PDEU in ne člena 107(3) PDEU;
- če se izpodbijana sklepa v postopku z odškodninsko tožbo, ki temelji na kršitvi člena 107(1) PDEU, štejeta za pravno zavezujoča akta za tožečo stranko, ugotovi, da sta izpodbijana sklepa nična, ker državna pomoč, ki so jo dodelili madžarski organi, krši člen 107(1) PDEU.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja po en tožbeni razlog za vsak tožbeni zahtevek.

1. Tožbeni razlog za prvi tožbeni zahtevek

- v izpodbijanih sklepih združljivost državne pomoči ni ugotovljena na podlagi člena 107(1) PDEU; navedena sklepa se zato v okviru postopka z odškodninsko tožbo, ki ga je tožeča stranka proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministrstvo za človeške vire, Madžarska) sprožila pri Fővárosi Törvényszék (sodišče glavnega mesta, Madžarska), ne štejeta za pravno zavezujoča akta.

2. Tožbeni razlog za drugi tožbeni zahtevek

- Komisija je v izpodbijanih sklepih združljivost državne pomoči ugotovila na podlagi člena 107(3) PDEU in ne člena 107(1) PDEU, na katerega se je sklicevala tožeča stranka. Zato ta sklepa nista upoštevna glede pravne podlage zahtevka, ki se uveljavlja v postopku z odškodninsko tožbo pri Fővárosi Törvényszék (sodišče glavnega mesta, Madžarska), in se ne štejeta za pravno zavezujoča akta za tožečo stranko.

3. Tožbeni razlog za tretji tožbeni zahtevek

- Po mnenju tožeče stranke sta izpodbijana sklepa nična, ker so madžarski organi dodelili nezakonito državno pomoč, ki krši člen 107(1) PDEU in o kateri bi bilo treba v skladu s členom 108(3) PDEU obvestiti Komisijo. Tožeča stranka se v utemeljitev nezakonitosti pomoči sklicuje na Obvestilo Komisije o pojmu državne pomoči po členu 107(1) [PDEU] ⁽¹⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgovim z uporabo členov [107 in 108 PDEU] (Uredba o splošnih skupinskih izjemah) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL 2016, C 262, str. 1.

⁽²⁾ UL 2008, L 214, str. 3.

Tožba, vložena 13. oktobra 2017 – Lux-Rehab Non-Profit/Komisija

(Zadeva T-710/17)

(2017/C 437/46)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: LUX-REHAB Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Szombathely, Madžarska) (zastopnik: L. Szábo, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- primarno ugotovi, da v Sklepu Komisije SA.29432 – CP 290/2009 – Madžarska – „Zaradi diskriminatorne ureditve domnevno nezakonita pomoč za zaposlovanje invalidov“ z dne 20. julija 2011 in Sklepu Komisije SA.45498 (FC/2016) – „Ugovor družbe OPS Újpest-lift Kft. v zvezi z državnimi pomočmi, med letoma 2006 in 2012 dodeljenimi družbam, ki zaposlujejo invalidne delavce“, z dne 25. januarja 2017 (v nadaljevanju: izpodbijana sklepa) združljivost državne pomoči ni ugotovljena na podlagi člena 107(1) PDEU;
- podredno ugotovi, da se izpodbijana sklepa v postopku z odškodninsko tožbo, ki ga je tožeča stranka sprožila proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministrstvo za človeške vire, Madžarska) in se pri Fővárosi Törvényszék (sodišče glavnega mesta, Madžarska) vodi pod opr. št. 66. P. 22.195/2017, ne štejeta za pravno zavezujoča akta za tožečo stranko, zaradi česar tožeča stranka ni stranka, na katero se predpis neposredno in posamično nanaša, saj odškodninski zahtevek utemeljuje na kršitvi člena 107(1) PDEU in ne člena 107(3) PDEU;
- če se izpodbijana sklepa v postopku z odškodninsko tožbo, ki temelji na kršitvi člena 107(1) PDEU, štejeta za pravno zavezujoča akta za tožečo stranko, ugotovi, da sta izpodbijana sklepa nična, ker državna pomoč, ki so jo dodelili madžarski organi, krši člen 107(1) PDEU.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja po en tožbeni razlog za vsak tožbeni zahtevek.

1. Tožbeni razlog za prvi tožbeni zahtevek

- v izpodbijanih sklepih združljivost državne pomoči ni ugotovljena na podlagi člena 107(1) PDEU; navedena sklepa se zato v okviru postopka z odškodninsko tožbo, ki ga je tožeča stranka proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministrstvo za človeške vire, Madžarska) sprožila pri Fővárosi Törvényszék (sodišče glavnega mesta, Madžarska), ne štejeta za pravno zavezujoča akta.

2. Tožbeni razlog za drugi tožbeni zahtevek

- Komisija je v izpodbijanih sklepih združljivost državne pomoči ugotovila na podlagi člena 107(3) PDEU in ne člena 107(1) PDEU, na katerega se je sklicevala tožeča stranka. Zato ta sklepa nista upoštevna glede pravne podlage zahtevka, ki se uveljavlja v postopku z odškodninsko tožbo pri Fővárosi Törvényszék (sodišče glavnega mesta, Madžarska), in se ne štejeta za pravno zavezujoča akta za tožečo stranko.

3. Tožbeni razlog za tretji tožbeni zahtevek

- Po mnenju tožeče stranke sta izpodbijana sklepa nična, ker so madžarski organi dodelili nezakonito državno pomoč, ki krši člen 107(1) PDEU in o kateri bi bilo treba v skladu s členom 108(3) PDEU obvestiti Komisijo. Tožeča stranka se v utemeljitev nezakonitosti pomoči sklicuje na Obvestilo Komisije o pojmu državne pomoči po členu 107(1) [PDEU] ⁽¹⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov [107 in 108 PDEU] (Uredba o splošnih skupinskih izjemah) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL 2016, C 262, str. 1.

⁽²⁾ UL 2008, L 214, str. 3.

Tožba, vložena 9. oktobra 2017 – Ntolas/EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)**(Zadeva T-712/17)**

(2017/C 437/47)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* Christos Ntolas (Wuppertal, Nemčija) (zastopnik: C. Renger, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* General Nutrition Investment Co. (Delaware, Arizona, Združene države)**Podatki o postopku pred EUIPO***Prijavitelj sporne znamke:* tožeča stranka*Zadevna sporna znamka:* besedna znamka Evropske unije „GN Laboratories“ – prijava št. 11 223 559*Postopek pred EUIPO:* postopek z ugovorom*Izpodbijana odločba:* Odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 18. julija 2017 v zadevi R 2358/2016-5**Tožbeni predlogi***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- zavrne ugovor zoper prijavo znamke Evropske unije št. 011223559;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 14. oktobra 2017 – Motex/Komisija**(Zadeva T-713/17)**

(2017/C 437/48)

*Jezik postopka: madžarščina***Stranki***Tožeča stranka:* MOTEX Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Esztergom-Kertváros, Madžarska) (zastopnik: L. Szabó, odvetnik)*Tožena stranka:* Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- primarno ugotovi, da v Sklepu Komisije SA.29432 – CP 290/2009 – Madžarska – „Zaradi diskriminatorne ureditve domnevno nezakonita pomoč za zaposlovanje invalidov“ z dne 20. julija 2011 in Sklepu Komisije SA.45498 (FC/2016) – „Ugovor družbe OPS Újpest-lift Kft. v zvezi z državnimi pomočmi, med letoma 2006 in 2012 dodeljenimi družbam, ki zaposlujejo invalidne delavce“, z dne 25. januarja 2017 (v nadaljevanju: izpodbijana sklepa) združljivost državne pomoči ni ugotovljena na podlagi člena 107(1) PDEU;
- podredno ugotovi, da se izpodbijana sklepa v postopku z odškodninsko tožbo, ki ga je tožeča stranka sprožila proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministrstvo za človeške vire, Madžarska) in se pri Fővárosi Törvényszék (sodišče glavnega mesta, Madžarska) vodi pod opr. št. 18. G. 40.399/2017, ne štejeta za pravno zavezujoča akta za tožečo stranko, zaradi česar tožeča stranka ni stranka, na katero se predpis neposredno in posamično nanaša, saj odškodninski zahtevek utemeljuje na kršitvi člena 107(1) PDEU in ne člena 107(3) PDEU;
- če se izpodbijana sklepa v postopku z odškodninsko tožbo, ki temelji na kršitvi člena 107(1) PDEU, štejeta za pravno zavezujoča akta za tožečo stranko, ugotovi, da sta izpodbijana sklepa nična, ker državna pomoč, ki so jo dodelili madžarski organi, krši člen 107(1) PDEU.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja po en tožbeni razlog za vsak tožbeni zahtevek.

1. Tožbeni razlog za prvi tožbeni zahtevek

- v izpodbijanih sklepih združljivost državne pomoči ni ugotovljena na podlagi člena 107(1) PDEU; navedena sklepa se zato v okviru postopka z odškodninsko tožbo, ki ga je tožeča stranka proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministrstvo za človeške vire, Madžarska) sprožila pri Fővárosi Törvényszék (sodišče glavnega mesta, Madžarska), ne štejeta za pravno zavezujoča akta.

2. Tožbeni razlog za drugi tožbeni zahtevek

- Komisija je v izpodbijanih sklepih združljivost državne pomoči ugotovila na podlagi člena 107(3) PDEU in ne člena 107(1) PDEU, na katerega se je sklicevala tožeča stranka. Zato ta sklepa nista upoštevna glede pravne podlage zahtevka, ki se uveljavlja v postopku z odškodninsko tožbo pri Fővárosi Törvényszék (sodišče glavnega mesta, Madžarska), in se ne štejeta za pravno zavezujoča akta za tožečo stranko.

3. Tožbeni razlog za tretji tožbeni zahtevek

- Po mnenju tožeče stranke sta izpodbijana sklepa nična, ker so madžarski organi dodelili nezakonito državno pomoč, ki krši člen 107(1) PDEU in o kateri bi bilo treba v skladu s členom 108(3) PDEU obvestiti Komisijo. Tožeča stranka se v utemeljitev nezakonitosti pomoči sklicuje na Obvestilo Komisije o pojmu državne pomoči po členu 107(1) [PDEU] ⁽¹⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov [107 in 108 PDEU] (Uredba o splošnih skupinskih izjemah) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL 2016, C 262, str. 1.

⁽²⁾ UL 2008, L 214, str. 3.

Tožba, vložena 10. oktobra 2017 – Aeris Invest/SRB**(Zadeva T-714/17)**

(2017/C 437/49)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Aeris Invest Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastopniki: M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset in A. Sellés Marco, odvetniki)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi nepogodbeno odgovornost Enotnega odbora za reševanje in mu naloži popravilo škode, ki je nastala tožeči stranki in ki je posledica vseh njegovih ravnanj in opustitev, zaradi katerih je navedena stranka ostala brez obveznic in delnic družbe BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A., katerih lastnica je bila;
- Enotnemu odboru za reševanje naloži, da tožeči stranki kot odškodnino za nastalo škodo (zahtevani znesek) izplača;
 - primarno, nadomestilo za vložke v višini 113 022 558,44 EUR v delnice družbe Banco Popular;
 - podredno glede na navedeno, plačilo 93,74 milijona EUR ali, alternativno,
 - povsem podredno, plačilo 54,29 milijona EUR.
- odobri povečanje zahtevanega zneska za kompenzacijske obresti od 7. junija 2017 do izreka sodbe, s katero bo odločeno o tej tožbi;
- odobri povečanje zahtevanega zneska za pripadajoče zamudne obresti od izreka sodbe do celotnega plačila zahtevanega zneska po obrestni meri, ki jo določi Evropska centralna banka za operacije glavnega refinanciranja, povečani za dve odstotni točki.
- Enotnemu odboru za pritožbe naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so podobni kot v zadevi Vallina Fonseca/SRB (T-659/17).

Sklep Splošnega sodišča z dne 25. oktobra 2017 – Franmax/EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)**(Zadeva T-97/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 437/50)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik drugega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 112, 10.4.2017.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL